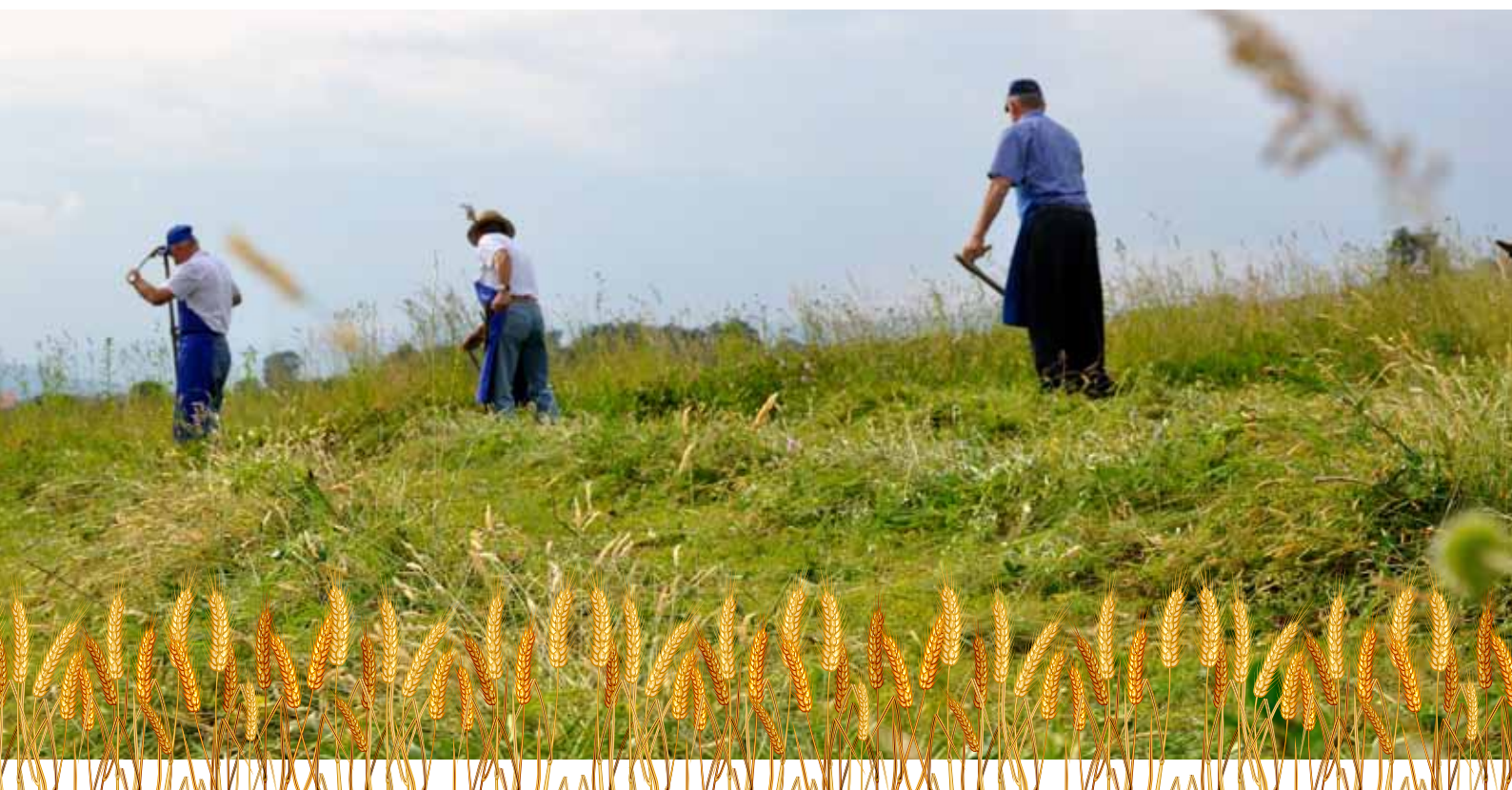

GLASILO OBČINE STARŠE

Junij 2012
števila 62

IZ VSEBINE ...

ŽUPANOV NAGOVOR	3
ANTON KIRBIŠ	4
OTVORITEV VRTCA NAJDIHOJCA	8
PREJEMNIKI NAGRAD IN PRIZNANJ	9
EKSKURZIJA V MAKEDONIJI	12
MINERALI V NAJINEM PARTNERSKEM VRTIČKU ...	13
AKTIVNOSTI DU STARŠE OB PRAZNIKU OBČINE STARŠE	14
SPOMINI NA MINULO SEZONO NAJ NE ZBLEDIJO	15
V PGD ZLATOLIČJE PONOVRNO POJEMO	15
V MARJETI ŠE VEDNO TELOVADIMO	16
DELO KRAJEVNE ORGANIZACIJE RK V LETU 2011	17
NOVIČKE, SPREMEMBE IN NOVOSTI IZ ...	20
KOLESARSKI IZPIT NA OŠ STARŠE	24
PA SMO JO DOČAKALI, PRVO PRAVLJIČNO NOČ	24
SOCIALNO INTERAKTIVNE IGRE	26
OTROŠKI DIRENDAJ	26
NATAŠA PETEK	28
ANTON KOREN	30
KUHARSKI KROŽEK NA OŠ STARŠE	31
ŠPORTNI REZULTATI UČENCEV OŠ STARŠE	32
DAN DRUŽENJA IN GIBANJA VSEH GENERACIJ	36
IMUNSKI SISTEM	37
DAR NARAVE – SMREKOVI VRŠIČKI	39
POBERI IN POLJUBI KOŠČEK KRUHA, ČE PADE TI NA TLA ...	41
MLADI UMETNIKI	43

GLASILO OBČINE STARŠE ŠT. 62
GLASILO OBČINE STARŠE so javno glasilo Občine Starše.

Izdajatelj: Občina Starše
Odgovorni urednik: Mojca Kacjan
Uredniški odbor: Ivan Klep, Lea Rajh, Katarina Trstenjak, Katja Grabrovec
Sodelavci: Občinska uprava Občine Starše, društva, Zavod OŠ Starše in drugi avtorji
Oblikovanje in priprava na tisk: Agencija NOVELUS, d.o.o.
Foto: Katarina Trstenjak, Vlado Trifkovič, Daša Jakol, Srečko Furek in ostali
Tisk: Tiskara Velika Gorica
Naklada: 1500 izvodov

Glasilo je vpisano v razvid medijev Ministrstva za kulturo pod št. 369
Javno glasilo Občine Starše prejmejo brezplačno vsa gospodinjstva ter javne institucije in zavodi na območju Občine Starše.
Uredništvo si pridržuje pravico do krajšanja prispevkov, sprememb naslovov in razporejanja prispevkov glede na aktualnost vsebin.

Uvodnik urednice

Če lahko po prvih dneh v juniju ocenimo, kakšno poletje bo letošnje leto, potem lahko sklepamo, da bo poletje zelo vroče. Pa saj, če smo odkriti, po zimi z nizkimi temperaturami in tudi dokaj hladno pomladjo si želimo vsaj sončno poletje - sicer ne s tako visokimi temperaturami.

Po sprotne vsakotedenskem obveščanju v Novicah Občine Starše je pred vami zopet glasilo, ki s svojo vsebino ponuja pregled dogajanj v naši občini. Tokrat vam v branje ponujamo kar tri intervjuje z zanimivimi sogovorniki, pregled uspehov učencev OŠ Starše ter POŠ Marjeta ter nekaj nasvetov za zdravje in na koncu še križanka za razvedrilo. Poletni dnevi nas vabijo tudi na številne prireditve in druženja na prostem. Nikar ne zamudite teh trenutkov, saj bodo le ti prehitro minili.

Prehajamo v drugo polovico leta ...

Visoke temperature so s seboj prinesla najlepši del leta. Za mnoge ta predstavlja čas oddiha in nabiranja nove energije, spet za druge je to čas žetve in obiranja sadov. Narava se je prebudila, vonj lipe nas pozdravlja na vsakem koraku in zdi se, kot da so mnogi obrazi znova zaživel. Tako je ob vstopu v ta letni čas zaživel znova tudi naš časopis, ki smo ga tokrat posvetili aktivnostim, s katerimi smo vstopili v leto 2012, in katere bomo izvajali ob vstopu v drugo polovico leta.

Za nami je tako uspešno praznovanje 15. občinskega praznika Občine Starše, kjer smo podelili priznanja in nagrade tistim najbolj zaslužnim v naši občini. Izpeljali smo tudi kar nekaj uspešnih dogodkov, med katerimi se lahko pohvalimo z uspešno akcijo Očistimo Slovenijo, na katero se vas je vnovič odzvalo kar nekaj občanov in sodeč po podatkih iz cele Slovenije je bilo odpadkov manj kot leta 2010, ko je potekala prva akcija, a v naši občini jih je žal še zmeraj bilo preveč. Ponosni smo lahko znova na prvi rez potomke najstarejše vinske trte na svetu iz Maribora. Cepiči modre kavčine uspevajo v Starše, Prepoljah in Zlatoličju zelo dobro in uspešno nadaljujejo tradicijo ene najbolj obiskanih vinskih trt sveta.

Med projekti, ki smo jih izvedli, smo najbolj ponosni na nedavno otvoritev vrtca Najdihojci. Po slovesnem odprtju vrtca v Marjeti lansko leto, smo tako letos prejeli še en vrtec, poln svežih, razigranih barv in igrar, ki so jih z velikim veseljem pričakovali tako otroci kot vzgojiteljice. Od sedaj naprej bodo lahko otroci iz cele občine uživali brezskrbno in lepo otroštvo v novih prostorih. Še vedno pa ostaja upanje, da bomo v letošnjem letu uresničili dolg Dravskih elektrarn in končno pričeli z ureditvijo dokumentacije o izgradnji mostu, ki bi omogočila širše povezovanje celotne regije, vse od Lenarta do Slovenske Bistrice in širše. Po pogovoru na Direkciji Republike Slovenije so slednji predlagali, da občina projekt pelje preko Občinskega prostorskega načrta in Občinskega podrobnega prostorskega načrta, ki bo vključen tudi v Državni prostorski načrt, saj bo tako ob trenutni ekonomski situaciji hitreje prišlo do izgradnje. Predstavniki Dravskih elektrarn pa so menja, da je obnova mostu bolj realna, če bi ob mostu zgradili še malo hidroelektrarno na reki Dravi. Tako je pogovorov in idej kar nekaj, zato smo optimistični, da bomo obljubo, ki smo vam jo zadali, v kratkem tudi uresničili. Med projekti ostaja odprto tudi vprašanje obnove mostu čez kanal HE Zlatoličje, predvsem sanaciji Trniškega mostu, ki je nujno potreben obnove.

Kot vidite je idej in načrtov do zaključka letošnjega leta še kar nekaj, z njimi pa bomo nadaljevali tudi v prihodnjem letu. Le tako se zavedamo, da bomo lahko opravičili vaše zaupanje v naše delo. Vam, spoštovane občanke in občani, pa ob polovici letošnjega leta želim predvsem, da ga zaužijete z »veliko žlico«. Da se prepustite čarom poletnih dni in da vam dogajanje v naši občini popestri vaš vsakdan.

Bojan Kirbiš,
vaš župan

Poskrbeti je potrebno za vse spomenike v naši občini, ki so posvečeni enim ali drugim žrtvam, saj so del naše kulturne in zgodovinske dediščine, ter še naprej razvijati prijateljske odnose z drugimi občinami.

Avtor: Ivan Klep

ANTON KIRBIŠ

NOVI ČASTNI OBČAN OBČINE STARŠE –

zapis pogovora

15. občinski praznik Občine Starše bo »z zlatimi črkami zapisan v kroniko« družine Kirbiš iz Prepolj. Na predlog štirih različnih skupin občanov oz. organizacij je 2. junija 2012 na osrednji občinski proslavi postal častni občan Občine Starše Anton Kirbiš iz Prepolj. Listino častnega občana Občine Starše je sprejel ob otvoritvi novega vrtca »Najdihojca« od župana Bojana Kirbiša, ki je njegov drugorojeni sin. Da gre za nepozaben in enkraten dogodek, tudi če gledamo širše, pa nam pove podatek, da je župan Bojan poročen s hčerko tretjega častnega občana Občine Starše Draga Koserja.

Doletela me je čast, da sem se lahko z novim častnim občanom Antonom Kirbišem, po domače »Lenčovim« Tončekom, »uradno« pogovarjal v imenu uredniškega odbora občinskega glasila Občine Starše. Sprejel me je takoj naslednji dan po prejemu listine častnega občana. Poznava pa se sicer že nekje od leta 1958, ko mi je bila njegova pokojna soproga Dragica Kirbiš, roj. Osrajnik, iz Ribnice na Pohorju, razredničarka v 4. razredu osnovne šole v Staršah. Vse od leta 1970 pa sva tudi sodelovala v krajevni samoupravi in KO ZRVS Starše.

V spominu ga imam zapisanega kot zagnanega, družbenim idejam in delu predanega ter vsestranskega političnega aktivista, mladega gozdarja z lično usnjeno torbico, ki se je v tistih povojnih časih izgradnje nove domovine vsestransko razdaljal in sodeloval ter deloval vsepovsod, kjer je bilo potrebno.

Novi oz. četrti častni občan naše občine me je sprejel v goste v nedeljo dopoldne na domačiji v Prepoljah. Ob domačem (njegovem) borovničevcu sva kramljala o novi

vlogi, ki je nikakor ni pričakoval in ga je precej čustveno vznemirila, čeprav je v življenju že marsikaj doživel. Tematsko sva najin klepet razdelila oz. navezovala na obdobje otroštva, šolanja in izgnanstva med drugo svetovno vojno, čas NOB, vrnitev domov ob osvoboditvi leta 1945, povojno poklicno usposabljanje in ustvarjanje družine, aktivno družbeno politično delovanje v ZB (Zvezi borcev) in takratni SZDL (Socialistični zvezi delovnega ljudstva), službeno delovanje na komunalnem področju in sedanje življenje upokojenca v t.i. tretjem življenjskem obdobju. Težko je z nekaj besedami predstaviti človeka, ki ima tako bogato življenjsko pot in ga vsi poznajo ter o njem vse vedo oz. mislijo, da je tako. Naj takoj zapišem, da sva se poskušala izogibati temu, kar je bilo že večkrat kje omenjeno ali zapisano oz. je tako ali drugače povedano tudi v obrazložitvi predloga za častnega občana naše občine.

Zagotovo pa drži, da je častni občan Anton Kirbiš poznan po celi naši občini in tudi daleč naokrog. **Je večkratni odlikovanec na različnih področjih dela in političnega delovanja, je dolgoletni aktivni lovec LD Starše, kjer je sedaj njegov prvorojeni sin Branko lovski starešina.** Z Brankom skupaj živita v družinski hiši v Prepoljah, ki je zgrajena na zemlji nekdanje Kirbiševe, po domače »Lenčove« kmetije. Domači in prijatelji ga bolj poznamo oz. kličemo »Tonček«. Je udeleženec NOB in član ZB.

Na moja vprašanja je odgovarjal mirno in zbrano ter mi dal vedeti, da ga je življenje izučilo, da si je potrebno kakšne stvari o sebi, družini ali kar tako, tudi zapisati, ker se vedno nadejo ljudje, ki hočejo kaj spremeniti ali zanikati. Ponosen je na prehojeno življenjsko pot, na svojo veliko širšo

družino, ponosen je, da živi v Prepoljah in nikoli ne bi odšel kam drugam, čeprav se mu je v življenju ravno to dogajalo že od mladih nog naprej (izgnanstvo v Srbiji, delo in šolanje v Savinjski dolini, delo na Raduhi, v Ljubnem, na Ptuj, Mariboru in drugod ...).

»LENČOVA DRUŽINA«

Anton Kirbiš se je rodil 28. maja 1930, v veliki kmečki družini kot najmlajši sin očetu Ivanu, (roj. 12. 12. 1885) in materi Ani, roj. Turk, (roj. 6. 7. 1886).

V družini je bilo devet otrok; danes poleg Antona živita še sestra Emerika in Terezija:

- najstarejši je bil Ivan ml., roj. 1914, padel kot borec med NOB v Srbiji leta 1941 blizu Užic;
- druga je bila Marija, roj. 1917, umrla 2009, ki ni bila pregnana v Srbijo, saj je bila takrat že poročena in imela družino;
- tretji je bil Alojz, roj. 1919, umrl 2005, nazadnje je živel v Halozah, kjer je zelo rad slikal;
- četrta je bila Anika, roj. 1921, umrla 1997;
- peti je bil Jože, roj. 1923, umrl 1994;
- šesta je Emerika, roj. 1924, upokojena učiteljica, živi v Lendavi;
- sedmi je bil Lovro, roj. 1926, umrl 1999;
- osma je Terezija, roj. 1928, poročena je bila s Francem Rodoškom, živi v Prepoljah pri hčerki Nadi.

Oče Ivan je bil Maistrov borec, zavezen Slovenec, predvojni in povojni poslanec, predvojni župan in aktiven v takratnem političnem življenju in po mnenju sogovornika je bila družina prav zaradi tega izgnana od doma. Vsi »Lenčovi« otroci so si kljub medvojnemu trpljenju ustvarili družine

in njihovi potomci živijo po različnih krajih naše domovine. V Prepoljah živi nečakinja, Terezijina hčerka Lidi-ja, ki je poročena z Ivanom Paveom in je bližnja soseda strica Tončeka.

Po smrti žene Dragice Kirbiš, roj. 21. 10. 1927, roj. Osrajnik, ki je umrla 23. 12. 2011, živi Anton v skupnem gospodinjstvu s sinom Brankom in njegovo hčerko Petro. Vnukinja Petra obiskuje OŠ Starše in je v letošnjem letu skupaj z Urško Kokot in Petro Pesek, pod mentorstvom Leonide Babič, sodelovala pri izdelavi z zlato in srebrno medaljo nagrajene raziskovalne naloge Življenje izgnancev med drugo svetovno vojno, v kateri je zapisana zgodba o izgnanstvu družine Kirbiš in navedeni podatki o drugih izgnancih iz naše občine.

Drugi mlajši sin Bojan, sedanjí župan Občine Starše, si je ustvaril družino v Staršah; poročen je s hčerko častnega občana Draga Koserja. Ima ta sina Nina in hčerko Ano. Vsi skupaj skušajo očetu pomagati sedaj, ko je izgubil življenjsko sopotnico oz. mamo ter babico Dragico.

IZGNASTVO V SRBIJO

Drugo svetovno vojno je Anton v krogu družine dočakal kot desetletni fantič. Dogodkov se živo spominja, saj je bil skupaj s celotno družino že 26. junija 1941 pregnan z doma v Srbijo. Izgnana ni bila le sestra Marija, ki je bila že poročena in ni živela doma. Kasneje se jim je v Srbiji »pridružil« še brat Lojze, ki se je v začetku napada na Kraljevino Jugoslavijo javil k prostovoljcem in bil ujet ter zaprt v Celju v znanem zaporu »Celjski pisker«. Vlaku z izgnanci iz Slovenije se je ustavil v Gornjem Milanovcu. Po treh dneh bivanja pa so se izgnanci razšli po različnih krajih. Sprejele so jih srbske družine. Družina Kirbiš je prišla v kraj Brezno, k družini Nikolić. Uredili so jim neko staro hišo za bivanje in tako

so preživeli štiri leta v izgnanstvu. Preživljali so se s kmečkim delom. V Prepolje so se vrnili konec julija 1945, saj je bila proga Beograd–Zagreb več kje poškodovana. Sovaščani so jih pričakali s slavalokom in cvetjem. **Naš častni občan, takrat star le 15 let, je zaradi neučakanosti tekel iz Rač do Prepolj, da bi bil čim prej doma.** Življenje se je počasi vračalo v stare tirnice; toda nič več ni bilo tako, kot je bilo pred vojno. Potrebno je bilo nadoknaditi zamujeno šolanje in pridobiti poklicno izobrazbo. To so bila burna leta po-vojne izgradnje, odrekanja in novih družbenih odnosov.

ŠOLANJE – ZAPOSLOITEV – DRUŽINA

Najprej se je vpisal v gimnazijo na Ptuj. Dopolnilne izpite je delal tudi pri pisatelju Antonu Ingoliču. Nato je šolanje nadaljeval v državni Gozdarski šoli v Mariboru. Začele so se petletke, prišel je v delovno brigado v Nazarje. Šolanja ni mogel nadaljevati tako, kot si je želel. Prakso je opravljal v Lučah. Raduha je postala njegov vsakdanjik. Revir 1 in Revir 2, zaljubil se je v gorsko lepoto in še dandanes jo ima v takem spominu. Njene gozdnate strmine, divjad, ruševci, gamsi, prijazni ljudje, sodelavci itd.

Leta 1950 je odšel na služenje vojaškega roka v JLA v rezervno podoficirsko šolo v Kraljevo. Domov je prišel kot rezervni podporočnik in s tem se je zapisal delovanju v zvezi rezervnih vojaških starešin v domačem kraju, kjer je vrsto let opravljal odgovorne naloge oz. imel različne funkcije. Službo je dobil na okrajni gozdarski upravi na Ptuj; pri tem mu je pomagal Simon Krepfl iz Zlatoličja, ki je bil takrat referent za gozdarstvo na Okrajnem ljudskem odboru Ptuj; oče pa je bil poverjenik na OLO Ptuj

V teh letih je v Staršah spoznal oz. srečal mlado učiteljico Dragico Osrajnik iz Ribnice na Pohorju, iskra ljubezni je preskočila in hitro sta si ustvarila družino. Leta 1957 se je rodil sin Branko in nato leta 1960 še Bojan. Dokler si niso zgradili hiše v Prepoljah, so živeli v Staršah. Tako se je Tonček aktivno udeleževal predvsem v takratni KS Starše na vseh ravneh krajevne samouprave in političnega življenja. Bil je aktiven v PG društvu Starše, kjer je bil večletni član in predsednik nadzornega sveta. Kasneje je deloval tudi med gasilci v Prepoljah, saj je bil oče med ustanovnimi člani leta 1930.

Druga velika ljubezen je bil lov. V vrste zelene bratovščine je stopil že leta 1950. Lovec je še dandanes. Uplenil je marsikatero divjad, vendar ga kot ljubitelja narave in živali bolj zanima etični odnos lovstva do divjadi. Na prvo mesto postavlja druženje, zaščito in varstvo narave ter divjadi. Vseh funkcij, ki jih je opravljal, se niti ne spomni več. Spominja se prijateljev, starih lovcev, ki jih ni več, raznih dogodivščin in spremljanja gostov iz takratne politične elite iz Ljubljane, ki so radi prihajali na lov v naše kraje.

AKTIVNO DRUŽBENO IN POLITIČNO DELOVANJE

V Zvezi borcev je deloval vseskozi od leta 1949, ko je bil v Lučah sprejet v njene vrste. Ko se je vrnil nazaj v Starše, pa je moral zaradi nekaterih posameznikov ponovno dokazovati, da je že bil sprejet v ZB, kar ga še dandanes po svoje žalosti. K sreči so bili v Sloveniji še pošteni ljudje, ki so verjeli dokazom, ki jih je imel on sam oz. družina Kirbiš o izgnanstvu, udeležbi v partizanskih enotah itd. Pomagal je društvu prijateljev mladine, kjer je delovala žena in drugod. Funkcije je imel tudi v takratni SZDL.

Najraje pa spregovori o konkretnih komunalnih akcijah izgradnje vodovodov, razsvetljave, asfaltiranja cest, ki so potekale v času, ko smo na deželi želeli s samoprispevki in prostovoljnimi delom nadoknaditi zamuje. Velika je bila zagnanost ljudi in funkcionarjev po posameznih naseljih. Na ravni takratne Občine Maribor, kjer služboval, je bil zadolžen za delo s takratnimi krajevnimi skupnostmi. Znano je bilo geslo »dinar na dinar«. Zelo dobro je sodeloval z Rodetom Vitjem in Jožetom Mušičem, ki je bil nekaj časa tudi direktor znanega podjetja Tehnogradnje. Vse se je dalo uskladiti, tudi brez denarja, če so le krajan bili za to. Zelo rad se spominja plodnih dogovorov s krajan Brunšvika ob izgradnji ceste Rače, Kungota pri Ptuj, potem akcije oz. gradnje ceste Miklavž, Dobrovce, Marjeta, Prepolje, Kidričevo (Dravsko-poljska magistrala). Čeprav ni želel izpostavljati posameznikov, pa je povedal, da je zelo dobro sodeloval s Hermanom Jakoličem, Dragom Koserjem, Milanom Pignarjem, Štefkom Lešnikom, Milkom Svenškom, Otom Kacjanom, Cvetom Završkim, Marjanom Malekom, Francem Kacjanom, Jožetom Finžgarjem, Marjanom Kajzovarjem, Jožetom Klanjškom, Antonom Mlakarjem, Francem Štumbergerjem, Jožetom Pušnikom, Francem Rodoškom, Adolfom Šerdonerjem, Milanom Šprahom, Stanetom Matjašičem, Janezom Ekartom iz Zlatoličja in drugimi, ki so delovali na območju naše sedanje občine in širše; vseh žal ni možno naštet.

Posebno poglavje v spominih našega »novega« častnega občana pa so spomini na »vlak bratstva in enotnosti«, ki je začel voziti slovenske izgnance v Srbijo leta 1961 na predlog Večerovega novinarja Senice, ki je bil tudi sam izgnanec.

Udeleževal se je skoraj vseh vlakov ali pa je gostil Srbe, ki so prihajali v Slovenijo. Že leta 1949 sta s sestro Emeriko bila ponovno v Srbiji in se osebno zahvalila srbskim medvojnimi gostitelji. V naše kraje je iz Srbije prihajal Izidor Nikolić. Njegov oče Milorad je bil med vojno predsednik takratne Občine Brezno in je urejal vse potrebno za nastanitev družine Kirbiš v vasi Brezno oz. Srezojevci. Vezi so se vedno bolj utrjevale, vse do »usodnega« leta 1991, ko so se začele vojne v bivši Jugoslaviji (osamosvojitve Slovenije, nato Hrvaške in drugih). Vezi so se enostransko pretrgale, saj so bila stališča ljudi, ki so se družili zaradi dogodkov med drugo svetovno vojno, takrat naenkrat zelo nasprotna. Sedanja oživljanja stikov pa so bolj usmerjena v mednarodno sodelovanje oz. prijateljsko sodelovanje. Antonu je žal za pravimi pristnimi prijateljskimi stiki, ki so se stkali med vojno in nadaljevali cela desetletja po vojni, saj so takšna druženja krepila sodelovanje.

NAMESTO ZAKLJUČKA

Ni mu tudi vseeno, kaj se bo dogajalo z dediščino iz NOB, kako bodo mladi vrednotili žrtve in trpljenje naših prednikov. Zato ga veseli odnos učiteljev OŠ Starše, da preko raziskovalnih nalog osveščajo mlade o naši polpretekli zgodovini in tako ohranjajo spomin na našo junaško zgodovino med drugo svetovno vojno. Poskrbeti je potrebno za vse spomenike v naši občini, ki so posvečeni enim ali drugim žrtvam, saj so del naše kulturne in zgodovinske dediščine, ter še naprej razvijati prijateljske odnose z drugimi občinami. Ob koncu najinega pogovora, čeprav niti približno nisva izčrpala tem, ki bi jih lahko še »novinarsko« obdelovala, je izrazil srčno željo, naj zapišem,

da se vsem, ki so kakor koli doprinesli k temu, tako predlagateljem posameznikom in organizacijam, kot komisiji, občinskemu svetu, občinski upravi, da je bil predlagan, nato potrjen in z velikimi častmi imenovan oz. da je dobil listino častnega občana Občine Starše, iskreno in od srca zahvaljuje. **Nikoli ni pričakoval take časti in še pravzaprav ne doje ma v celoti oz. vsega naenkrat, kaj se mu je s tem imenovanjem spremenilo v vsakdanjem življenju.** Osebno meni, da je v vse to vtakano več, kot je on sam doprinesel k temu, da je to priznanje tudi nagrada za skupno delo (tudi doprinos cele družine), ki ga je lahko uspešno opravil le ob nesebičnem sodelovanju vseh, s katerimi se je srečeval službeno na komunalnem ali krajevnem oz. političnem, društvenem področju delovanja na območju današnje občine in tudi širše.

Hvala za razgovor in čestitke še enkrat Anton Kirbiš tudi s strani uredniškega odbora občinskega glasila, naj čas tretjega življenjskega obdobja mineva v zdravju in lepih spominih.

Viri: Osebni zapiski in pripoved Antona Kirbiša (3. 6. 2012) in raziskovalna naloga OŠ Starše Življenje izgnancev med drugo svetovno vojno, (april 2012).

OTVORITEV VRTCA NAJDIHOJCA

Avtorica: **Nada Smolinger**
pomočnica ravnatelja vrtca

V soboto, 2. junija 2012, je v okviru 15. praznika Občine Starše potekala občinska proslava s slavnostno otvoritvijo novega vrtca Najdihojca v Staršah, katerega temeljni kamen je bil položen 2. oktobra 2011 na prireditvi Pozdrav jeseni.

Lepo vreme, čudoviti nastopi, pomembni gostje in prekrasen objekt so privabili množico obiskovalcev.

Po občinski proslavi in ravnateljevem govoru so vzgojiteljice z malčki pripravile pester kulturni program, ki je obiskovalcem pričaral nasmeh na obrazih in poskrbel za prijetno vzdušje ob petju in plesu.

Po končanem nastopu otrok so se obiskovalci pomaknili do novega vrtca, kjer je sledila predaja ključa. Župan Bojan Kirbiš je simbolično predal ključ vrtca pomočnici ravnatelja vrtca Nadi Smolinger. Vrhunec prireditve je bilo rezanje traku, ki so ga

družno prerezali župan Bojan Kirbiš, evropski poslanec in predsedniški kandidat Milan Zver, poslanec v državnem zboru Ivan Pišek in ravnatelj Franc Kekec. Po uradni otvoritvi so bili vsi navzoči povabljeni na ogled prostorov novega vrtca in na pogostitev.

Energetsko varčen vrtec, ki je ogrevan z geotermalno energijo, meri 727,74 kvadratnih metrov in zagotavlja boljše pogoje za vsakodnevno bivanje otrok ter kakovostnejše delo vzgojiteljic z otroki. V njem so tri igralnice za otroke 2. starostnega obdobja, igralnica za otroke 1. starostnega obdobja in igralnica za kombinirani oddelek (otroci 1. in 2. starostnega obdobja). Vse igralnice imajo izhod na teraso, ki ponuja čudovit pogled na bližnja polja in griče. Po dve igralnici imata skupne sanitarije in garderobe, oddelek 1. starostnega obdobja pa ima svoj vhod, garderobo, sanitarije in teraso, povezano z igriščem. V osrednjem prostoru vrtca je velik večnamenski prostor, ki bo otrokom ponujal ve-

liko možnosti za gibalne aktivnosti, skupna druženja in prireditve. V vrtcu je še dodatna igralnica za različne dejavnosti, prostor za individualno delo, pisarna, zbornica in razdelilna kuhinja.

V neposredni bližini vrtca nastaja otroško igrišče z mnogimi igrali, ki bodo otrokom nudila veliko možnosti za raznovrstne gibalne aktivnosti. Ob njem je prostor za vrtna igrala in zunanje sanitarije.

V spodnjih prostorih vrtca bodo prostori za občinski režijski obrat.

Novi vrtec bo lahko sprejel od 90 do 95 otrok, medtem ko je bila zmogljivost starega 61 otrok. Najpomembnejše pa je, da objekt ponuja kakovostno bivalno in ustvarjalno okolje, ki omogoča izvajanje vzgojnega procesa na mnogo višji ravni.

Prvi dan po otvoritvi vrtca so otroci pripovedovali o svojih vtisih ob ogledu vrtca. Povedali so, da jim je zelo všeč in komaj čakajo, da se preselijo vanj. Pridružujemo se jim tudi vzgojiteljice v upanju, da v njem preživimo čim več lepih skupnih trenutkov.

PREJEMNIKI NAGRAD IN PRIZNANJ

OBČINE STARŠE V LETU

Povzeto po obrazložitvah predlagateljev:
Cvetka Mohorko

LISTINA ČASTNI OBČAN OBČINE STARŠE je bila podeljena ANTONU KIRBIŠU.

Predlagali so ga Adolf Šerdoner, OO DeSUS, OO ZB za vrednote NOB Starše in nekdanji predsedniki KS v Občini Starše.

ANTON KIRBIŠ

je rojen 28. 5. 1930 v Prepoljah kot kmečki sin. Med II. svetovno vojno 1941–1945 je bil s starši izseljen v Srbijo. Sedaj živi v Prepoljah. Je oče dveh sinov Branka in Bojana. Po poklicu je kmetijski tehnik. Upokojen je od leta 1990.

Vsa leta je bil aktivno vključen v delo v Krajevni skupnosti na območju sedanje Občine Starše. Kot uslužbenec Občine Maribor – vodja službe za komunalne akcije KS, pozneje pa na Zavodu za izgradnjo Maribora (ZIM), ki je bil strokovna služba Občine Maribor – nam je pomagal realizirati marsikateri projekt v tedanjih aktivnih KS – Marjeta - Trniče, Starše, Loka-Rošnja, Brunšvik, Prepolje, Zlatoličje. Njegove aktivnosti na področju komunale pa so se začele odvijati od leta 1958 dalje:

1958 - začetek gradnje javne razsvetljave v Staršah; otvoritev zdravstvene ambulante

1963 - ureditev ceste do pokopališča in odkritje spomenika 30. borcem NOB - domačinom pri šoli

1964 - priprave za asfaltiranje lokalne ceste v Staršah

1965 - asfaltiranje ceste v Rošnji, Staršah in Zlatoličju

1971 - asfaltiranje povezovalnih lokalnih cest Starše - Prepolje, Starše - Trniče, Marjeta - Brunšvik

1972 - izgradnja javne razsvetljave ob magistralni cesti v Staršah in obnova objektov javne razsvetljave po vaseh, otvoritev nove šole v Marjeti

1973 - asfaltiranje lokalne ceste 1. reda Miklavž - Marjeta - Prepolje - Kidričevo

1974 - ureditev športnih igrišč KS Loka-Rošnja, KS Zlatoličje, KS Prepolje, KS Marjeta-Trniče - KS Brunšvik

1975 - pridobitev lokacijske dokumentacije in odkup zemljišč za bencinski servis Petrol

1978 - ureditev javne razsvetljave in

vodovoda na pokopališče, odkritje in izgradnja spomenika NOB - pod Obrežjem, asfaltiranje lokalne ceste 1. reda Rače - Brunšvik - Kungota, dozidava OŠ Starše in novogradnja otroškega vrtca, izgradnja nove TP št. III v Staršah in Marjeti, asfaltiranje vseh ulic v Marjeti in Trničah (samoprispevek akcija »Dinar na dinar«)

1981 - otvoritev doma Krajanov v Marjeti, kasneje še v Loki-Rošnji, Prepoljah in Brunšviku

1982 - gradnja nove mrliške vežice v Staršah, začetek gradnje telefonskega omrežja - centrale v Marjeti

1984 - otvoritev otroškega vrtca v Marjeti

1986 - otvoritev samopostrežne trgovine v Marjeti

1989 - začetke gradnje vodovodnega omrežja

KIRBIŠ ANTON

je bil aktiven pri izvedbi treh samopriskupkov za izgradnjo šol, vrtcev, bolnišnice Maribor, ter drugih objektov za družbene dejavnosti. Bil je družbeno-politično aktiven vsa leta, za kar je prejel številna priznanja

- med NOB za aktivno sodelovanje kot mlad fantič - kurirček
- bronasto in srebrno »Odličje OF slovenskega naroda«
- zlato »Plaketo rezervnih vojaških starešin Jugoslavije«
- »Red zaslug za narod s srebrno zvezdo«
- »Zlati znak AMZ Slovenije« - častni član AMZ Slovenije
- »Red za vojne zasluge s srebrnimi meči«
- »Plaketo vlaka bratstva in enotnosti«
- zlata »Plaketa OGZ Maribor - Tezno«
- srebrno »Plaketo Občine Gornji Milanovac«
- srebrno in bronasto »Plaketo GD Prepolje«
- »Plaketo Lovski zveze Maribor«
- srebrno »Plaketo gasilskega društva Starše«
- zlati »Grb Občine Starše«
- »plaketo veterana GD Starše«

KIRBIŠ ANTON

je bil vrsto let aktiven pri KO ZB NOB Starše, predsednik občinskega odbora ZB NOB Maribor – Tezno od 1986 do 1990, predsednik občinske konference SZDL Maribor – Tezno od 1978 do 1982, predsednik KK SZDL v Staršah od 1973 do 1977, Komandant štaba teritorialne obrambe v KS Starše od 1974 do 1991, več let predsednik Krajevne organizacije rezervnih vojaških starešin v Staršah ter član odbora v Mariboru in Republiki Sloveniji. Od 1965 do 1994 je bil pooblaščen delegat za sklepanje za-

konskih zvez v UE Maribor. Od 1963 do 1993 je bil predsednik nadzornega odbora GD Starše. Član Društva izgnancev Slovenije 1941 do 1945, od leta 1996 mu je priznan status »Žrtve vojnega nasilja od 1941 do 1945«. Leta 1950 je postal tudi lovec, član LD Starše pa od leta 1955, kjer je aktivno sodeloval kot tajnik, blagajnik in starešina. V Občini Starše je bil izvoljen za svetnika.

KIRBIŠ ANTON

je vse življenje vključen v družbenopolitična dogajanja v Občini Starše. Zavzemal se je za razvoj vseh krajev v občini, da bi čim bolj sledili modernizaciji in napredku. Svoje bogate izkušnje pa rad posreduje mlajšim generacijam.

PLAKETA S SREBRNIM GRBOM OBČINE STARŠE je bila podeljena Miroslavi Lončarič

MIROSLAVA LONČARIČ

že veliko let deluje na področju kulturne in prosvetne dejavnosti ter na humanitarnem področju, ki so pomembni členi pri razvoju naših krajev in občine. Je upokojena učiteljica Osnovne šole Starše POŠ Marjeta na Dravskem polju. Prav na tej instituciji je zaznamovala svojo osebnost z delom z mladimi ob prostovoljnih aktivnostih oziroma izvenšolskih programih. Vodila je razne krožke in širila spoznavanje navad in običajev med učenci. Mnogi so se nato vključili v številna društva na območju svojih krajevnih skupnosti. Razen prostovoljnega dela na področju izobraževanja in šolstva se je pred 37 leti vključila v kulturno društvo v Trničah. Vsa leta je nastopala kot igralka in režiserka

gledaliških iger. Za delo na prosvetnem in kulturnem področju je leta 2003 prejela Šilihovo priznanje, leta 2004 pa plaketo z bronastim grbom Občine Starše.

Z zelo aktivnim delom nadaljuje tudi po prejemu priznanj. Od leta 2000 dalje je predsednica KUD Ivan Lončarič. Pod njenim vodstvom in z zelo veliko mero njenega angažiranja (priprava programa, učenje otrok, vsa organizacija ...) društvo vsako leto izvede dobrodelni Miklavžev koncert. Sredstva namenijo za dobrodelne namene (mamograf, za občane Občine Starše). Je pobudnica in organizatorka proslave ob kulturnem prazniku. Pripravlja programe nastopov društva na prireditvi Pozdrav jeseni. Organizira sodelovanje društva za nastope doma, pa tudi v tujini.

Njeno delo v kraju je zelo cenjeno. Prav zaradi tega si veliko občanov izbere gospo Lončarič, da spregovori poslovilne besede ob zadnjem slovesu.

Leta 2011 je skupaj z možem prejela priznanje Zveze kulturnih društev Maribor.

S svojim delom daje velik prispevek k promociji kulture in s tem prispeva k ugledu in prepoznavnosti Občine Starše.

PLAKETA Z BRONASTIM GRBOM OBČINE STARŠE je bila podeljena Marti Stepišnik, Mladenu Fekonju in Vladu Požganu.

MARTA STEPIŠNIK

že od leta 1980 aktivno sodeluje pri KO RK Starše. Od leta 1983 vodi

mlade člane Rdečega križa na OŠ Starše. V njenem začetnem delovanju je bilo njeno delo usmerjeno k razvijanju medsebojnih odnosov mladih članov RK in obiskovanju starejših v skrbi za njihovo zdravje, čisto okolje, pripravlja pa tudi kulturni program za starejše občane ob njihovih srečanjih. V zadnjem času je še intenzivneje pristopila k usmerjanju in spodbujanju otrok za sodelovanje pri različnih dobrodelnih akcijah na šoli, ki se kontinuirano ponavljajo. To so akcije, pri katerih predlagana želi, da otroci razvijajo vrednote humanosti, solidarnosti in medčloveške pomoči. Gospa Marta Stepišnik je zelo dejavna tudi na kulturnem področju, predvsem dela z mladimi, skrbi pa tudi za ohranjanje našega narečja, ker je avtorica različnih skečev in zgodb, ki jih uporabljajo različna društva in drugi.

MLADEN FEKONJA

se je gasilcem v Zlatoličju pridružil že leta 1997 in takoj opravil vsa potrebna izobraževanja za naziv gasilca. Svoje znanje nenehno nadgrajuje, od leta 2008 pa je predsednik tega društva. S svojo zagnanostjo, zavzetostjo, pozitivnim in korektnim odnosom do drugih in društva, je z njegovo pomočjo prišlo do zgraditve t.i. Gasilskega brloga, zasaditve drevoredov, ureditve gasilskega poligona, zamenjave oken, strehe in opleska na Gasilskem domu v Zlatoličju. Vsako leto je tudi organizator izleta članov PGD Zlatoličje – prvomajskega kolesarjenja in piknika. S svojo odločnostjo, vztrajnostjo ter jasno vizijo je pripomogel k razvoju Zlatoličja ter si s tem pridobil ugled v očeh vaščanov.

VLADO POŽGAN

Požgan je v gasilske vrste stopil leta 1972, in sicer v PGD Hajdoše. Leta 1986 je postal član PGD Prepolje. V vseh teh letih se je strokovno izobraževal do naziva gasilski častnik II. stopnje. Opravljene ima izpite za vodjo čolna, gasilskega strojnika in sodnika za športno-gasilska tekmovalstva. V gasilskih vrstah je že 40 let in je veliko pripomogel pri vzgoji mladine in ostalih članov, k izprašanim članicam gasilkam. V društvu je bil predsednik nadzornega odbora, podpoveljnik društva in poveljnik društva. Je prejemnik številnih priznanj društva, Gasilske zveze Starše in Gasilske zveze Slovenije. S slednje strani je prejel plamenico III. stopnje, plamenico II. stopnje in letos tudi plamenico I. stopnje. V Gasilski zvezi Starše od leta 2006 do danes opravlja delo strojnega referenta. Za člana KS Prepolje je kandidiral v letih 1998–2002, 2002–2006 in 2006–2011. V zadnjem mandatu je bil izvoljen za predsednika KS Prepolje. Je tudi podporni član ŠD Prepolje.

PRIZNANJA KOMISIJE ZA NAGRDE IN PRIZNANJA OBČINE STARŠE za dolgoletno delo v prostovoljnih društvih in organizacijah so bila podeljena:

Davidu Martinušu, Francu Fureku, Mariji Macuh, Matildi Partlič, Cvetki Trstenjak.

GRB ŽUPANA SO PREJELI:

KUD »Franc Ilec Loka Rošnja« ob 25-letnici svojega delovanja, na svoji prireditvi 3.

marca 2012; Bruno MADER, referent civilne zaščite v okraju Deutschlandsberg iz Avstrije, za utrjevanje varnosti mladih;

Peter Murko, za hrabro dejanje in pomoč sočloveku;

Stjepan Milas, župan Občine Lovas, za ohranjanje prijateljskih vezi med občinama,

Davy Koller, predsednik zveze reševalcev Republike Avstrije, za utrjevanje varnosti mladih

STOJNI KROŽEK »POSESTNIK« S PTUJA NA JUNIJSKI EKSKURZIJI V MAKEDONIJI

Makedonija, dežela pestrih možnosti

Avtor: Jože Murko,
Kmetijska svetovalna služba Ptuj

Dežela v mnogih ozirih spominja na Slovenijo. Raznolik relief, število prebivalcev, naravne danosti za pridelavo hrane, bogata kulturna dediščina, na splošno marljivi ljudje, ki se trudijo uspeti vsak na svojem področju, ter težave s sosednjo državo okoli poimenovanja so le nekateri delčki poti, ki jih je na svoji poti mlade države morala prehoditi tudi Slovenija. Republika Makedonija (zaradi grškega nasprotovanja v mednarodnih sferah poimenovana tudi FYROM, Former Yugoslav Republic of Macedonia), ki meri 25.713 km², je neodvisnost razglasila kmalu po slovenski, 8. septembra 1991. Dobra 2 mio prebivalcev, poleg Makedoncev, tvorijo še različne narodnostne skupine sosednjih držav (Albanci, Turki, Romi, Srbi in drugi), skupni BDP države znaša 21 mrd USD (121), na prebivalca pa 10.100 USD (kar po-

meni 81. mesto v svetovnem merilu), denarna valuta se imenuje MKD, makedonski dénár. Površine, primerne za pridelavo hrane, glede na celotno površino države (1,01 mio ha), predstavljajo 39,4 %, od tega je trajnega travinja skoraj polovica. Gričevnat in gorski, gozdni svet obsega 37 %. Strukturo kmetijskega sektorja v 80 % predstavljajo manjše kmetije z do 3 ha zemljišč, ki so zelo razdrobljena. Bilanca kmetijskega mednarodnega trgovanja (uvoz/izvoz) za leto 2010 je pozitivna v višini 33,4 mio EUR (134,6/165 mio EUR). Po podatkih evropske komisije za leto 2009 (maj, 2011) so v Makedoniji redili 252.500 govedi, od tega 128.600 krav molznic (za primerjavo s Slovenijo po SURS z dne 1. 12. 2011: 462.000 govedi), 850.000 ovc in koz ter 194.000 prašičev. Glavne poljščine so žita in riž, oljnice, tobak, pa grozdje, sadje in zelenjava,

ki zaradi ugodnega stičišča celinske in mediteranske klime dobro uspeva tudi na znanem območju Resen. Pridelavo sladkorne pese so v zadnjem obdobju opustili. Udeleženci tokratne ekskurzije so lahko videli veliko od zgoraj navedene kmetijske dejavnosti. Govedo pogosto redijo v farmskih obratih, proizvodni parametri so nižji od slovenskih. Na vzhodnem delu države se svet lepo spusti v rahlo vzvalovano pokrajino, kjer prevladujeta poljedelska proizvodnja in reja živine, proizvodnja vrtin, sadja in grozdja pa je načrtovana v za oko prijetnih zaokroženih geografskih enotah. V pokrajini Tikveš, v Kavadarcih, obratuje največja makedonska vinska klet, v katero je bilo do leta 2011 vloženih preko 22. mio EUR, predvsem v modernizacijo opreme in tehnološko prestrukturiranje. V kleti, ki meri 1.500 m², letno proizvedejo okoli 20 mio litrov vina, polnilne linije napolnijo 6.000 steklenic na uro, videti pa je mogoče tudi 450 sodov za proizvodnjo vina po Barique metodi. Družba ima v lasti 1.000 ha vinogradov, 2.000 kooperantov pa prideluje grozdje še na nadaljnjih 6.000 ha. Člani SK Posestnik so lahko degustirali odlično vino, ki se je prileglo prijetno hladnemu ambientu vinske kleti. Seveda niso izpustili premnogih makedonskih zgodovinskih znamenitosti v Skopju, Ohridu, Bitoli, Kičevu, Tetovu, Prilepu in Štipu, občudovali so Ohridsko in Prespansko jezero, stara

mestna jedra, samostane, znamenito Čaršijo, drugo največjo v tem delu za Sarajevsko. Vpliv močne grške in rimske kulture je npr. v glavnem mestu čutiti na domala vsakem koraku, izpostaviti pa velja impozantni kip Aleksandra Makedonskega na konju, katerega postavitev je močno vznemirila sosede Grke. Po Ohridskem jezeru so se popeljali z ladjico in med drugim videli Titovo vilo na težko dostopnem terenu, na drugi strani jezera se je razprostirala že Albanija, kasneje v Bitoli, pa so bili od

grške meje oddaljeni vsega borih 10 km. Naporna ekspedicija je seveda ponovno dobro uspela, za kar gre velika zahvala tudi predsedniku SK Posestnik, Antonu Zemljaku, ki se za to stanovsko in interesno strokovno združenje neumorno trudi že vrsto let. Tudi v znak tega je krožek znan in uveljavljen preko meja domače upravne enote. Nenazadnje pa so take priložnosti pomembne tudi za druženje med člani, ki si izmenjajo veliko strokovnih informacij in izkušenj, strokovni sodelavci pa

imamo priložnost izdatno informirati ljudi o predpisih in normativih, strokovnih prijemih in zahtevah, ki jih prinaša podaljšana faza dveh let obstoječega plačilnega obdobja in novo sedemletno plačilno obdobje EU SKP med leti 2014-2020. Idealna priložnost torej, ko lahko združimo strokovno in administrativno s koristnim in prijetnim. Uspešnost kmetijske dejavnosti v bodoče je namreč od prvih dveh dejavnikov vse bolj izrazito odvisna.

MINERALI V NAJINEM PARTNERSKEM VRTIČKU ...

Avtorica: Anemari in Poldi Smonkar,
s prijatelji iz zakonske skupine

Na seminarju o kakovostnem partnerskem življenju, ki smo ga 14. aprila 2012 organizirali člani zakonske skupine iz domače občine, so se nas dotaknile številne misli, ki so v vsakdanjem življenju tako pomemben ključ za razumevanje našega partnerskega sobivanja. Lahko bi rekli, da smo z izrazno močjo naših predavateljskih parov Barbare in Steva Telzerow ter Marinke in Jožeta Lipoglavšek znova prepoznali preproste minerale, ki lahko dan za dnem plemenitijo naš partnerski in starševski vrtiček ...

Delček veselja s tega seminarja bi radi podelili tudi z vami ...

Tega srečanja ne bi bilo brez dobre volje in pripravljenosti prijateljev iz zakonske skupine, podpore župana Občine Starše Bojana Kirbiša in KS Starše, podpore PGD Starše, ki nam je dalo velikodušno na razpolago svojo dvorano ter prostovoljnega dela mnogih prijateljev, za kar se vsem iskreno zahvaljujemo.

BABIČIN TAJNI RECEPT:
*Že zjutraj dajte v lonec
in postavite na vroč štedilnik:
veliko porcijo prijaznosti.
Čez dan vsako uro dodajate:
ljubezniv pogled ali misel.
Vse skupaj postrezite za kosilo
s pristrčnim objemom.
Za popoldansko malico
postrezite
s tortico pohvale, okrašeno z
biseri hvaležnosti.
Večerjo pripravite z dobrim
pogovorom,
začinjenim z veliko pripravljenostjo
za poslušanje.
Pri odhodu v posteljo nadomestite
grenkobo,
ki se je čez dan priplazila v vas,
s humorjem in odpuščanjem.*

AKTIVNOSTI DU STARŠE OB PRAZNIKU OBČINE STARŠE

Avtor:
Jožef Mohorič

V DU Starše smo že vrsto let zelo aktivni ob prazniku Občine Starše. Tudi letos je bilo tako. 19. maja smo na steznem kegljišču Oto Merčnik v Miklavžu na Dravskem polju člani steznega kegljanja priredili 9. Tradicionalni turnir v počastitev praznika občine. Turnirja so se udeležila društva ali skupine, ki se v občini aktivno ukvarjajo s steznim kegljanjem. Po zelo zanimivih in napetih dvobojih je zmagala ekipa KK Prepolje. Najboljši posameznik pa je bil Franc Kirbiš DU Marjeta.

25. maja smo člani sekcije ruskega kegljanja organizirali že 11. Tradicionalni turnir v počastitev praznika občine. Odziv na poslana vabila za udeležbo na turnirju je bil velik, saj se je turnirja udeležilo 22 moških in 21 ženskih ekip. Turnir je potekal vse

od 9. pa do 15. ure, ko se je zaključil z nagovorom župana Občine Starše Bojana Kirbiša in s podelitvijo pokalov. Po zelo izenačenih igrah je pri ženskah zmagala ekipa DU Razvanje, med posameznicami pa igralka DU Dragica Dobrovč Novakovič. Pri moških je zmagala ekipa DU LI-PE, med posamezniki pa igralec Franc Božič DU LI-PE.

Ker je turnir trajal kar 6 ur, smo za krajšanje časa pripravili 3. kegljišče, kjer je po zanimivih in napetih igrah pri ženskah zmagala Nada Ornik ŠD Prepolje, pri moških pa Drago Blažič iz DU Rogoze.

Prvič, odkar organiziramo turnir, smo pripravili tudi tekmovanje v metanju krogov. Pri ženskah je zmagala Silva Javornik DU Duplek, pri moških pa Karel Pavšner iz Miklavža pri Ormožu.

Poudaril bi, da so bili udeleženci

turnirja zelo navdušeni nad lokacijo in urejenostjo gasilskega brloga. Zato bi se zahvalil PGD Zlatoličje, da nam je omogočilo postavitve kegljišča. Hvala tudi Občini Starše za pokale, ki so poželi občudovanja udeležencev, in Dravskim elektrarnam Maribor za donacijo. Hvala tudi Vladki Papež za izvirne slike.

Kljub napornim večdnevnim pripravam turnirja smo le-tega zaključili v trdnem prepričanju, da se drugo leto spet vidimo.

SPOMINI NA MINULO SEZONO NAJ NE ZBLEDIJO

Avtor: Mira Lončarič

Smo tik pred začetkom počitniških in dopustniških dni, katerih se vsak izmed nas veseli na svoj način. Nekoliko pa se bo zmanjšalo tudi delo v sekcijah KUD Ivan Lončarič, saj so vaje in nastopi redkejši, pač času in dogodkom primerni. S ponosom pa se bomo člani ozirali na sezono 2011-2012 (gledano tako, kot traja šolsko leto), saj so za nami številni nastopi in samostojne prireditve. Prav je, da vas ob izidu občinskega glasila spominimo na tiste, na katere smo lahko kot amaterji resnično ponosni in so bili nastopajoči deležni vzpodbudnih besed in pohval, vodje sekcij pa čestitk in priznanj. Jeseni smo se vam predstavili na Pozdravu jeseni, ko smo se kot kosci in žanjice vračali z ajdove njive s konjsko vprego, ki je danes le še spomin na davne, težke, a lepe čase. Tamburaška skupina je poleti požela veliko pohval z nastopi na Pagu in jeseni na reviji tamburašev v

Starčevem v Srbiji, kar je še posebna čast – zastopati društvo, občino in državo zunaj naših meja. Kot že veliko let, smo organizirali tudi dobrodelni Miklavžev koncert, ko smo zbrani denar z veseljem nakazali občini, kjer dobro poznajo potrebe naših otrok in ljudi. Z velikim veseljem smo pripravljali tudi program za proslavo ob slovenskem kulturnem prazniku, katerega pa bi morali v bodoče obiskati, poleg vseh ostalih, še zlasti tisti, ki ustvarjajo na kulturnem področju v naši občini. Dan žena smo članice polepšale tudi krajanom Razvanja, ko so recitatorke in ljudske pevke bile deležne številnih pohval in ko so nam mnoge zaupale, da jih je Ninina zgodba pesnika toneta Pavčka ganila do solz. Moramo pa dodati, da ob dobrodelnem koncertu in ob kulturnem prazniku vključimo v program tudi učence POŠ Marjeta in tudi šole Starše, za kar smo jim zelo hvaležni. Prav tako pa so člani dali svoj prisp-

evek tudi na drugih prireditvah v občini ali izven nje. Preveč bi bilo naštevanja, kje vse so nastopile ljudske pevke in tamburaši, ki so poleg ostalih nastopov pripravili tudi dva samostojna koncerta in že pripravljajo program za nastop na Pagu. Tamburaši pa so ponosni tudi na nov inštrument, ki je bil velik finančni zalogaj. Zgodi pa se tudi, da prav takrat, ko želiš najboljše in ko vložiš za nastop veliko truda, izpade vse drugače in kar vsak, ki pozna odrske zahteve, še kako razume.

Vsem občanom pa že v tem sestavku sporočamo, da se že pripravljamo za praznovanje 60-letnice, ko je bila v Trničah uprizorjena prva drama po drugi svetovni vojni. Želimo in upamo, da nam bo uspelo pripraviti svečano prireditev, na kateri bomo obudili spomine na prehojeno pot na kulturnem področju, ki so jo opravili številni člani našega društva, žal, mnogi že pokojni.

V PGD Zlatoličje ponovno pojemo

Avtor: Janez Ekart

Zgodovina petja v PGD Zlatoličje sega v leto 1959, ko je bil ustanovljen prvi moški gasilski pevski zbor pod vodstvom zborovodje Martina Colnariča. Zbor s 24 pevci je deloval do leta 1962, ko se je zaradi zdravstvenih težav zborovodje prenehalo z aktivnim petjem. V letu 1974 se je ponovno ustanovil moški gasilski pevski zbor z 18 pevci pod vodstvom zborovodje Valterja Žumra. Po dveh letih delovanja je v letu 1974 zbor prenehal z aktivnim petjem in

nastopilo je sorazmerno dolgo obdobje, ko so petja željni gasilci PGD Zlatoličje svoje ubrane glasove pokazali na letnih občnih zborih pri šanku po zaključku uradnega dela občnega zbora.

Prijetno vzdušje ob pogostitvi veteranov PGD Zlatoličje ob zaključku lanskega leta je bilo razlog, da se je ponovno slišalo ubrano petje gasilcev. To je tako navdušilo predsednika tovariša Fekonjo in poveljnika tovariša Auerja, da sta nekaj gasilcev veteranov z ubranimi glasovi zaprosila, da se organizirajo in pripravijo pesem, ki jo bodo zapeli na občnem zboru PGD Zlatoličje v mesecu februarju 2012. Tako je po 38. letih, ko je prenehalo zborovsko petje v našem društvu, nastal nonet PGD Zlatoličje. Nonet PGD Zlatoličje predstavljamo

gasilci, ljubitelji petja, ki smo po svojih letih v večini generacija. To nas poleg ljubezni do petja dodatno motivira, da k pevskim užitkom poslušalcev ob prijetnem druženju dodamo nekaj zase in pozabimo vsakdanje skrbi.

Nonet PGD Zlatoličje pod vodstvom mag. Oliverja Bučeka, prof. glasbe, ki je hkrati tudi član PGD Zlatoličje, ima v svojem repertoarju slovenske ljudske pesmi z namenom, da ohranja slovensko ljudsko izročilo. Načrtujemo, da bomo ostali pri tem repertoarju tudi v bodoče in da bomo s petjem našega noneta sodelovali pri kulturnih dogodkih in drugih prireditvah, ki se bodo organizirale v našem okolju in tudi širše v slovenskem prostoru. Sicer smo z nastopi v javnosti sorazmerno aktiv-

ni, saj smo imeli od našega nastanka v januarju 2012 do meseca maja šest nastopov, začevši z občnim zborom PGD Zlatoličje v februarju 2012 do nastopa ob humanitarni prireditvi z naslovom »Naše domače viže in napevi iz Dalmacije«, ki jo je organiziralo humanitarno društvo »S srcem za občino Starše« 11. maja 2012 v večnamenski dvorani v Staršah.

Upamo, da bo imel nonet PGD Zlatoličje dolgo dobo ubranega petja starih slovenskih pesmi. Ob dobrem zdravju pevcev je to skoraj zagotovo, saj nas poleg petja družijo tudi prijateljstvo in prijetni občutki, da bomo z našim petjem poslušalcem pričarali stare čase, ko so se ubrani glasovi mladih fantov slišali na vasi ob stari lipi ali kakšnem drugem drevesu, kjer je bilo mesto za druženje vaščanov.

V MARJETI ŠE VEDNO TELOVADIMO

Avtor: Marica Tenko

Pred leti sem v enem izmed občinskih glasil objavila članek, v katerem sem pisala o telovadbi v prostorih Doma krajanov Marjeti. Od tedaj je minilo več let, telovadba še vedno poteka in udeležuje se je kateri krat tudi preko deset žensk.

Skupina žensk srednjih let (naj ne bodo prizadete tiste, ki menijo, da še niso, kajti večina nas je preko srednjih let) iz Marjete, Trnič in Prepolj se enkrat tedensko dobivamo v Domu krajanov v Marjeti, kjer nas gospa Sonja Žunkovič »muči« eno celo uro. V času, ko sem prvič pisala o tej telovadbi, nas je »mučila« diplomirana fizioterapevtka Romanca. Ker Romanca zaradi nosečnosti in družinskih obveznosti ni mogla

več voditi naše telovadbe, je le-to pogumno prevzela naša Sonja. Vsaka ji čast! Naša Sonja se za vadbo temeljito pripravi in tudi nas pripravi do tega, da vsaj enkrat tedensko temeljito razgibamo svoja telesa. Ker pa to počenja za hvala lepa, ji še posebej hvala. In hvala tudi naši občini, da lahko telovadimo v toplem in prijetnem prostoru, ki je njena last.

Vendar ni le telovadba tista, ki nas druži. Poleg telovadbe se ženske še

marsikaj pogovorimo in izmenjamo informacije, manjša skupina pa nas tudi skoraj vsako nedeljo opravi kakšen pohod ali kolesarski izlet. To prakticiramo že več kot deset let.

V teh časih, ko človeka vlečeta samo še delo in zaslužek, so naša rekreativno-prijateljska srečanja zelo prijetna in prepotrebna za ohranitev tistega značaja človeka, ki je zelo pomemben – družabnosti. Kajti človek je družabno bitje, vendar pa se danes še preveč pozablja na to.

Delo krajevnih organizacij RK v letu 2011

Avtorica: **Fanika Butolen,**
Predsednica KORK Starše

Krajevna organizacija Rdečega križa (KORK) Starše je prosto-voljna, neodvisna, nestrankarska, humanitarna organizacija, ki deluje v Zlatoličju, Staršah, Rošnji in Loki kot metoda dela OZRK Maribor. Skupno imamo 340 članov in 40 mladih članov RK.

V preteklem letu smo delovali pri naslednjih aktivnostih:

- s krvodajalskimi akcijami,
- na socialnem področju,
- pri pridobivanju novih članov in mladih članov,
- obiskovali smo starejše občane,
- z organizacijskimi dejavnostmi.

KORK Starše predstavlja 18 člansko predsedstvo in 3 članski nadzorni odbor. Že v letu 2009 nas je zajela recesija, ki se še pogloblja in gre za obdobje intenzivnega razslojevanja, ki povečuje obseg revščine in socialne izključenosti in diskriminacijo ter povečuje razlike med tistimi, ki imajo, in tistimi, ki nimajo. RK vidi revščino kot pomanjkanje osnovnih stvari za preživetje in stalno pomanjkanje finančnih sredstev. Poleg tega revščina prinaša druga resna pomanjkanja in omejitve: revni ljudje so pogosto slabega zdravja, pogosteje in za daljši čas so brezposelni ali pa zelo slabo plačani, kar velikokrat vodi v razbite družinske odnose. Kako pa revščina trka na naša vrata, nam je na naši razširjeni seji predstavil naš sekretar OZRK Maribor Alojz Kovačič, ko razdelijo na tone preh-

rambnih izdelkov, a je to še zmeraj premalo. Humanitarno socialno delo pa lahko opravljamo le v okviru naših zmožnosti. Sodelujemo z Osnovno šolo Starše, nudi nam tudi prostore za krvodajalske akcije, kakor tudi za druge aktivnosti. Posebno zahvalo sem dolžna našemu županu Bojanu Kirbišu in Občini Starše za finančna sredstva, drugače bi bili za mnoge dejavnosti prikrajšani. Sedaj, ko sem na kratko predstavila KORK Starše, pa povejmo še, kaj smo počeli v letu 2011.

Na začetku leta smo družini iz Malečnika nakazali 100 evrov, kot solidarno pomoč vseh krajevnih organizacij RK v območnem združenju RK v Mariboru. Dodelili smo pomoč Jožici Skaza iz Zlatoličja za nakup zdravil. Pomagali smo reševati problem družine Petek, tako da je naša članica odbora Zdenka Gornik osobno iskala stike za pogovor s Petkovo in tudi s pomočjo predsednika KS Loka-Rošnja, saj je vsako drugo pomoč odklanjala. Zaradi premajhne udeležbe na občnem zboru smo imeli 18. marca 2011 razširjeno sejo v avli Osnovne šole Starše in zopet je bila udeležba skromna, čeprav smo razposlali okrog 150 vabil. V času občnih zborov smo se udeleževali vseh, na katere smo bili povabljeni. Odzvali pa smo se tudi vabilom na druge prireditve in praznovanja v občini. Pred velikonočnimi prazniki smo obiskali vse starejše na domu in v domovih ter invalide in jih obdarili z majhno pozornostjo. Obiskali smo jih 105. Razdelili smo 64 paketov. Družini iz Starš smo pomagali z 100 evri za na-

kup opreme v stanovanju. Razdelili smo 120 kg prehrabnih izdelkov v refuzi (mleko, testenine, riž, moka). 18. maja 2011 smo gostili terapevtsko enoto zavoda Hrastovec, v kateri biva naš občan Karel Petek. Srečali smo se tudi z enoto Murenčki in si izmenjali mnenja. V maju smo imeli v OŠ Starše sprejem učencev v mlade člane RK. S KORK Marjeta smo organizirali tudi dve krvodajalski akciji, ki se ju je udeležilo 86 krvodajalcev. Družini iz Zlatoličja smo pomagali pri letovanju otrok v Poreču. Udeležili smo se prve noči Občine Starše v Občini Kolan in ekskurzije krvodajalcev v Punatu. Kupili smo vozovnico za učenca za prevoz v Maribor. Udeležili smo se srečanja krvodajalcev. V začetku šolskega leta smo pomagali učencem OŠ Starše pri nakupu šolskih potrebščin. Predviden izlet za krvodajalce, ki smo ga pripravljali skupaj s KORK Marjeta, je bil zaradi premajhne udeležbe, žal, odpovedan. Sodelovali smo tudi pri srečanju starejših od 70 let.

Še enkrat smo delili hrano iz EU. Razdelili smo 120 litrov mleka in 120 kilogramov riža, moke in testenin. Na osebo pripadeta 2 litra mleka in po 2 kilograma ostalega. Naša stalna skrb so starejši krajani, ki so dopolnili 80 in več let. Vsako leto jih obiščemo ob njihovih rojstnih dnevih. V letu 2011 smo jih obiskali 106. Dvakrat na leto obiščemo vse naše krajane, ki preživljajo jesen v domovih za starejše. Vsa sredstva, ki jih dobimo, namensko in varčno porabimo, kar prikazuje finančno poročilo.

Prejemniki občinskih priznanj, Starše, junij 2012

Hokejska tekma med MOM in Občino Starše, Prepolje, marec 2012

Otroška varnostna olimpijada, Starše, maj 2012

Srečanje občinskih uprav Občine Starše in Občine Kidričevo, Prepolje, junij 2012

Otroška varnostna olimpijada, obisk predstavnikov Občine Mala Subotica, Starše, maj 2012

Svečana seja občinskega sveta Občine Starše, Starše, junij 2012

NOVIČKE, SPREMEMBE IN NOVOSTI IZ ...

Avtorica: **Daša Jakol**

Šoli Starše in Marjeta prejeli naziv KULTURNA ŠOLA

OŠ Starše in njena podružnica Marjeta sta 1. 6. 2012 v Vačah pri Litiji prejeli častni naziv KULTURNA ŠOLA. Šola Starše je prejela še Posebno priznanje 2012 za izredne dosežke na plesnem področju. Izvajalec programa »Kulturna šola leta« je Javni sklad Republike Slovenije za kulturne dejavnosti, skupaj z Zvezo kulturnih društev Slovenije in društvom GEOSS.

Šoli sta se vsaka zase prijavili na razpis in kandidirali v svoji kategoriji glede na velikost šole. Posredovali sta potrdila in dokazila o delovanju kulturnih dejavnosti in kulturnega dogajanja za pretekla tri leta. Za starško šolo je od mentorjev zbrala dokazila in jih uredila v želeno obliko knjižničarka Leonida Babič, za šolo Marjeta sem to delo opravila vodja podružnice Daša Jakol. Poslano gradivo je bilo ovrednoteno glede na različna področja, ki so povezana s kulturo (literarno, likovno, plesno, ohranjanje kulturne dediščine, povezovanje s kulturnimi društvi v kraju, izobraževanja na kulturnem področju ...).

25. aprila smo prejeli obvestilo, da sta obe šoli zaslužili naziv KULTURNA ŠOLA, ki ga smemo uporabljati tri leta. Po tem času bo ponovno treba zbrati gradivo in dokazati svoje kulturno delovanje (za čas od 2012 do 2015). 14. maja smo prejeli obvestilo, da bo uradna podelitev

nazivov v Vačah pri Litiji, in sicer v njihovi podružnični osnovni šoli. Na prireditvi smo bili povabljeni predstavniki obeh šol – udeležili smo se je pomočnik ravnatelja Živan Klajderič in knjižničarka Leonida Babič iz OŠ Starše, Daša Jakol iz podružnice ter po trije učenci iz vsake šole – iz šole Starše Klara Brglez Klasinc, Urška Kokot in Amadeja Kirbiš, iz Marjete pa Monja Pignar, Luka Kovačič in Žiga Kokot. Prireditve se je udeležila tudi predstavnica Občine Starše, podžupanja Nataša Petek.

Dogajanje se je pričelo s kratkim kulturnim programom in pozdravom mag. Francija Pivca (JSKD). Za odrasle je sledil mentorski forum, kjer sta Franci Pivec in Jože Osterman, predsednik Zveze kulturnih društev Slovenije, spregovorila o položaju kulture danes, pomenu povezovanja šol z društvi v kraju in alternativni kulturi, ki se pojavlja preko medijev; njunim besedam se je med drugimi pridružila še predstavnica z ministrstva in osvetlila vidik kulture še z njihovega zornega kota.

Učenci so se v tem času razporedili v izbrane delavnice, kjer so aktivno ustvarjali. Štirje naši učenci so v likovni delavnici oblikovali z glino, ena učenka se je udeležila glasbene, druga filmske delavnice. Sledil je ogled likovne razstave (dela so nastala v 15. mednarodni likovni koloniji osnovnošolcev v Limbušu 2012), ob koncu pa predstavitev izdelkov posameznih delavnic. Končno je napočil trenutek podelitve nazivov in posebnih priznanj. Slednjega je bila deležna tudi šola Starše, in sicer za plesno dejavnost – uspeh na področju folklorne in izraznega plesa. Čestitke učencem in mentoricam!

Obe šoli sta v gradivu prejeli tudi zastavi »Kulturna šola«, ki bosta v naslednjih treh letih dokazovali naše kulturno delovanje tudi na simbolni ravni.

OŠ Starše - POŠ Marjeta Izšel razredni časopis »MARJETICA«

V 4. b razredu OŠ Starše – POŠ Marjeta smo tudi v letošnjem šolskem letu prijaviili projekt Izdelava razrednega časopisa. Traja celo šolsko leto in je v juniju okronan z izdajo časopisa v tiskani in elektronski obliki. O delu uredniškega odbora sta spregovorila urednica in njen pomočnik - učenca Monja in Luka.

SPOŠTOVANI BRALCI!

Sem Monja Pignar in vam bom predstavila nastanek našega razrednega časopisa.

V mesecu septembru smo se učenci 4. b OŠ Starše – POŠ Marjeta z učiteljico Dašo Jakol odločili, da bomo naredili razredni časopis. Naredili smo ga tako, da smo pisali in zbirali spise o dogodivščinah, ki so se odvijale med celim letom; nekatere spise smo prinesli tudi na USB ključku. Učiteljica je dala prispevke na računalnik, zraven dodala naše risbice in fotografije, vse poravnala in ob pomoči ravnatelja dala natisniti (časopis je objavljen tudi na šolski spletni strani).

Našemu časopisu je ime »MARJETICA«. Sem urednica, predlagala sem tudi ime zanj in naslikala naslovnico.

Učiteljica nam je sproti razložila, kako se vse to dela, da nastane časopis. Skozi celo leto nas je zelo spodbujala, da smo pripravili čim več člankov.

Časopis »Marjetica« obsega 56 strani, kar pove, da smo pridno delali. Nanj smo zelo ponosni.

POZDRAVLJENI!

Sem Luka Kovačič, pomočnik naše urednice Monje.

Skupaj z učiteljico smo celo šolsko leto izdelovali razredni časopis, ki smo ga naredili na podoben način kot generacije pred nami. Pri nastanku časopisa smo bili uspešni. Vsak izmed nas je pripravil več člankov o dogodkih, ki so se zgodili v šoli ali doma.

Pri našem časopisu »MARJETICA« si vzemite čas in ga preberite. Najdete ga pri vsakem od nas, v šolski knjižnici in na spletni strani šole. Želim vam prijetno branje. Učenci pa bomo časopisek vzeli v roke tudi čez nekaj let in se spomnili, kako je bilo v četrtem razredu.

Lep bralni pozdrav od pomočnika
Luke.

Majski utrinki iz 4. b POŠ Marjeta

V mesecu maju se je v osnovni šoli dogajalo veliko zanimivega. Mladi novinarji, učenci OŠ Starše - POŠ Marjeta so o vsem pisali, da spomini ne bodo odšli v pozabo.

ŠPORTNI DAN NA POLJANAH V MARIBORU

V petek, 11. 5. 2012, smo imeli športni dan. Z avtobusom smo se odpeljali v Maribor na atletski stadion Poljane.

Tekali smo na 60 in 600 m ter skakali v daljino. Tam so bili vsi razredi – od prvega do devetega. Tudi v skupini četrtošolcev nas je bilo veliko, saj sta bila z nami 4. a in 4. c.

Najprej smo tekali na 60 m v skupinah po štirje. V moji skupini sem bila prva. Na 600 m smo tekale vse deklice 4. a, 4. b in 4. c. 600 m je na tem stadionu en krog in pol po tekaški stezi. Tudi pri tem teku sem bila prva. Skok v daljino smo skakali v pesek. Tam nas je bilo enako število punc kot na 600 m. Skočila sem 124 cm.

Na koncu smo najboljši šli na stopničke. Dosegla sem drugi najboljši rezultat, saj sta si prvega delili sošolki Lara Kurbus in Nika Lončarič. Osvojila sem 3. mesto!

Eva Ekart

OTROŠKA VARNOSTNA OLIMPIJADA

V torek, 15. 5. 2012, je v OŠ Starše potekala Otroška varnostna olimpijada. Letošnja je bila že sedma po vrsti. Odvijala se je na starškem igrišču. Prirediteljici sta bili policijski postaji Rače in Maribor. Naša šola je bila gostiteljica.

Otroška varnostna olimpijada je tekmovanje, v katerem se izvajajo igre o varnosti. Tekmovanja se je udeležilo dvajset osnovnih šol. Vsaka ekipa je morala opraviti štiri naloge. V vsaki je tekmovalo deset učencev, ostali so navijali.

Največ točk in s tem prvo mesto je dosegla OŠ Anice Černejeve iz Makol. Naš razred iz POŠ Marjeta je dosegel 6. mesto.

Na prireditev so prišli tudi naš ravnatelj, župan in drugi predstavniki občine ter gostje iz Avstrije in Hrvaške.

Monja Pignar

ZAKLJUČNA EKSURZIJA

V sredo, 16. 5. 2012, smo se učenci 4. a, 4. b in 4. c odpravili na zaključno ekskurzijo.

Avtobus nas je pobral po postajah in pot smo nadaljevali proti Olimju. Ko smo prispeli, nas je pričakal dež. Iz prtljavnika smo vzeli nahrbtnike, razprli dežnike in v vrsti odšli proti samostanu. Najprej smo si ogledali Minoritski samostan Olimje, kjer se nam je pridružil pater. Povedal nam je vse o samostanu in cerkvi ter freskah. Sledila je pot v staro lekarno, kjer smo izvedeli o ljudeh, ki so živeli in delali tukaj. Nato smo imeli malico, saj so naši trebuščki že pošteno krulili.

Pot nas je vodila do Koče pri čarovnici. Gospod, ki je bil prej ravnatelj, nam je povedal o onesnaževanju in kako mu je zajček pomagal do čistega okolja. Med potjo v gozdu smo si ogledali pravljичne junake, ki jih je gospod iz lesa in drugih materialov izdelal sam. Prišli smo do prostora, kjer nam je gospod pripovedoval zanimive zgodbe. V spomin na Kočo pri čarovnici sem si kupil svinčnik in značko, na kateri je narisana Kekec. V Olimju smo se odpravili še v Čokoladnico. Videli smo različne čokolade, od mlečne do črne in različnih oblik – v obliki kladiva, školjk in podobno. V Rogaški Slatini smo obiskali slaščiarno, kjer smo imeli nekaj časa prosto. Sledila je vožnja v Muzej na prostem Rogatec. Ogledali smo si hlev, kozolec, trgovino in panonsko hišo z gospo-

darskim poslopjem. Gospa nam je povedala vse o muzeju, kako ohranjajo tradicijo peke kruha in obdelave njiv na star kmečki način. Učiteljica nam je dejala, da si lahko kupimo kak spominek za domov. Sam sem si kupil lončeni bas, leseno piščal, magnet z oznako Rogatca in prašička za srečo.

Tako je bila naša ekskurzija pri koncu in sledila je le še vožnja proti domu. Čeprav nam je ponagajalo vreme, nas to ni motilo. Kljub temu smo se imeli lepo.

Luka Kovačič

Branje na začetku šolanja BRANJE - potreba ali nujno zlo

Že od nekdaj se v prvih letih šolanja učimo brati in pisati. V šestdesetih ali sedemdesetih letih, v času osemletke, je bilo to pomembno delo dokaj dobro opravljeno že ob koncu prvega razreda osnovne šole, ko smo bili učenci stari okoli osem let. V kasnejšem obdobju se je čas opismenjevanja – učenja branja in pisanja – razširil na dve leti, v času devetletke se je raztegnil na tri leta, to je od prvega razreda (nekoč je bil to čas male šole) do zaključka tretjega (otrokovo deveto leto starosti, v osemletki čas zaključka drugega razreda). Po novem učnem načrtu, ki velja letošnje šolsko leto in se odvija v prvem razredu (tudi v četrtem in sedmem), naj bi otroci poznali vse črke ob koncu drugega razreda, v tretjem pa naj bi učitelj imel več časa za urjenje bralne tehnike in pomoč otrokom pri razumevanju prebranega.

Nadaljnje razmišljanje bom posvetila branju. Učenci naj bi ob koncu četrtega razreda znali tekoče brati, seveda tudi razumeti večji del prebranega besedila, primerneга sta-

rostni stopnji. Žal učitelji opažamo, da temu ni tako. Vsako leto se pojavljajo večje vrzeli v znanju branja. Tu govorim o osnovni bralni tehniki, ki žal ni osvojena v toliki meri, da bi se učenec lahko z branjem začel uspešno samostojno učiti.

Branje ni domena samo pouka slovenščine, temveč je tehnika dela pri vseh predmetih. Učenec, ki ima težave z branjem, je praviloma manj uspešen. Nižji uspeh ima tudi ali predvsem pri pisnih nalogah, kjer je potrebno navodila prebrati samostojno.

S sodelavci se veliko pogovarjamo o problemu, ki je nastal v zadnjem času, in ga skušamo reševati na različne načine. Učiteljice v prvi triadi otroke spodbujajo npr. z bralnimi hišicami, kjer dajo nalogo za otrokovo branje doma tudi staršem. Otrok naj bi bral dnevno (tudi med vikendom) nekaj minut, starši naj bi ga ob tem poslušali, ga spodbujali in mu pomagali. Dr. Sonja Pečjak iz Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani, ki nam je v OŠ Starše letos predavala o bralnih strategijah, je poudarila pomen rednega branja za urjenje bralne tehnike, ki naj traja dnevno najmanj šest minut. Takšno branje naj neprekinjeno (kontinuirano) traja 10 do 20 tednov!

Predavateljica pravi, da je branje psihomotorična spretnost, ki jo morajo otroci razviti do stopnje avtomatizacije, to je do tekočega branja (v učnem načrtu je to cilj četrtega razreda). Spretnost branja bodo otroci lažje pridobili, če bodo pri delu sproščeni (torej brez strahu ali različnih drugih napetosti). Na začetku otroci za branje porabijo veliko miselne energije, ki je obratno sorazmerna spretnosti branja. Več kot bo otrok bral, manj energije bo sčasoma porabil za bralno tehniko. Tisti otroci, ki branja ne uspejo avtomatizirati do konca prvega triletja ali

vsaj do konca 4. razreda, porabijo veliko miselne energije samo za tehniko branja tudi v višjih razredih, ko bi jo sicer morali usmeriti v razumevanje prebranega in za osvajanje različnih bralnih strategij. Strategije otrokom pravočasno predstavimo tudi učitelji (določeni učenci poti do učenja preko besedila uspešno najdejo tudi sami). Ob tem se porajajo vprašanja: Kako naj otroku, ki nima osvojene bralne tehnike, pri učenju pomagajo bralne strategije?! Kako naj spoznava poti do čim kvalitetnejšega učenja, če se še komaj ubada z zlogi ali posameznimi besedami?! Kako naj razume vsebino celotne učne snovi (ki je tudi v četrtem razredu ni malo), če slabo razume vsebino določenih besed ali posamičnih povedi?!

Vaja dela mojstra, je rek, ki tukaj gotovo velja enako pomembno kot pri pridobivanju kakršnih koli ročnih spretnosti (ali pri matematiki pri osvajanju poštevanke). V letošnjem četrtem razredu sem zaznala še večji odstotek otrok, ki jih ni imelo bralne tehnike dovolj osvojene. Na začetku šolskega leta je več učencev bralo še zelo počasi, si besede izmišljalo, jih zlogovalo, poudarke so našli na popolnoma novih mestih, se za vsako besedo še ustavili ... (branje na ravni konca prvega ali začetka drugega razreda). S takšnim branjem niti slučajno ni možno razumeti cele povedi ali dela besedila!

Z učenci in starši sem se o problemu veliko pogovarjala in poskušala pomagati. V šoli sem večkrat preverjala in ugotavljala napredek otrok. Z vsakim sem se pomenila o trenutnem stanju osvojene spretnosti branja in dodala, na kaj naj bo doma pozoren, ko bo bral sam ali skupaj s starši. Branje smo tudi snemali in ga tako lažje analizirali. Otroci so svoj napredek beležili in vrednotili. Lastno branje in branje sošolcev so

tudi sami zelo kritično ocenili. Informacijo o branju in napredku sva skupaj z otrokom dala tudi staršem na govorilni uri. Ko sem pri pouku in dopolnilnem pouku preverjala in svetovala pogosteje, je bil pri večini učencev sčasoma le viden napredek in bili smo zadovoljni. Toda ... Ko nekaj časa nisem pogosteje preverjala (med tritedensko prisotnostjo študentke na praksi), je pri večini učencev uspeh padel, saj takrat tudi doma niso kontinuirano brali (so priznali učenci). Seveda pa so vsi obljubili, da bodo, so tudi prikimali, ko sem rekla, kako pomembno je tekoče branje ...

Določeni starši so priznali, da kljub dobrim navodilom učiteljic v prejšnjih letih z otrokom niso dovolj delali. K vsemu je pripomoglo tudi opisno ocenjevanje, ki ga ti otroci in starši niso vzeli resno. Zgovorne so besede ene od mam četrtošolca, ki je dejala: »No, letos bo pa šlo zares, ko so ocene!« »Ocene so že v prvem razredu,« sem dodala, »le vi jih niste želeli videti, ker vam je tako bolj ustrezalo.« »Res je, malo smo si podaljšali vrtec ...,« je sledilo iz ust iste mame. Toda žal to ni osamljen primer.

Otroci in starši pa kljub temu v četrtem razredu pričakujejo zelo visoke številčne ocene, pogojene z veliko znanja. Po toči pa je prepozno zvoniti! Težko je namreč v nekaj mesecih nadoknaditi, kar se ni naredilo

v nekaj letih. Seveda je tudi res, da so starši danes morda bolj obremenjeni, kot so bili naši starši (ko so mame doma gospodinje). Več časa so odsotni in ko pridejo domov, je treba še marsikaj postoriti ... Otrok pa ima računalnik in ob njem v miru počne, kar se mu zahoče, na televiziji so morda ravno takrat še kakšne zanimive nadaljevanke, ki kar pritegnejo, in že je večer, ko je treba spat. Le kdo bo takrat mislil še na branje?! Zvečer pred spanjem so starši mlajših učencev tudi v sodobnem času lahko otrokom vzgled in jim zato naj kaj preberejo. Lahko pa berejo tudi otroci in starši poslušajo. Lahko otrok prebere tri povedi, pet povedi starši. Lahko si izmislijo različne igre, povezane z branjem ... Branje tako ne bo samo branje, naelektreno z negativnimi čustvi, ampak bo po večkratnih poskusih postalo prijetno druženje mame in/ali očeta in otroka. Postalo bo vsakodnevna rutina oz. potreba in ne – kot velikokrat slišimo – nujno zlo, ki smo si ga menda izmislili učitelji ... V četrtem razredu pa bo branje prijetno, kot je prijetna le še pravljica, in to bližnjo prihodnost si lahko vsi le ponosno želimo.

Vir: zapiski predavanja dr. Sonje Pečjak: Razvijanje bralnih učnih strategij v osnovni šoli, 11. 2. 2012

Daša Jakol,
prof. RP, OŠ Starše - POŠ Marjeta

Kolesarski izpit na OŠ Starše

Mentorici:
Mira Obreht in Sabina Hovnik

Od srede, 6. junija 2012, je na naših cestah 36 novih kolesarjev z opravljenim kolesarskim izpitom. Učenci 5. a in 5. b razreda so se najprej, s pomočjo računalniškega gradiva S kolesom v šolo, pripravljali na teoretični del izpita. Ko so vsi opravili preizkus teorije, so se začeli pripravljati na praktično vožnjo po prometnih poteh v okolici šole. Izpitno vožnjo so nadzorovali: policistka s PP Rače, podžupan Občine Starše Adolf Šerdoner in mentorici. Vsi učenci so izpit uspešno opravili. Dobili so kolesarske izkaznice in kolesarske čelade – darilo Občine Starše. Učencem čestitamo in jim želimo varno vožnjo!

PA SMO JO DOČAKALI, PRVO PRAVLJIČNO NOČ

Zapisali učiteljci:
Daniela Šabeder in Janja Snežič

Učenci v Marjeti so z veliko mero neučakanosti in pričakovanja v petek, 20. aprila 2012, prišli v šolo s spalno vrečo in vstopnico, ki je bila njihova najljubša knjiga.

Čez celo noč se je dogajalo marsikaj. Tako smo brali pravljice, jih pripovedovali drug drugemu, si sami spekli muffine.

Največja dogodka sta zagotovo bila iskanje skritega zaklada v temi z lučko na glavi in ples v pižamah.

Za večerjo smo se posladkali z okusnimi palačinkami, ki nam jih je pripravila kuharica Snježana. Obiskala sta nas tudi gospod ravnatelj Franc Kekec in vodja podružnice profesorica Daša Jakol. Da nas mogoče ponoči ne bi bilo strah, je bila z nami činčila Repka, ki je s svojo prisotnostjo otroke zelo razveseljevala.

Noč je bila zanimiva tudi zato, ker so nekateri učenci prvič spali brez staršev.

Zjutraj nas je pričakalo še eno presenečenje, ko nas je z obiskom razveselila še psička Gina.

Sicer je vse skupaj prehitro minilo, zagotovo pa je hitro minila tudi sobota, saj je bilo spanja prejšnjo noč bolj malo. Vsi se že zelo veselimo prihodnje noči pravljic.

SOCIALNO INTERAKTIVNE IGRE – MOST POVEZOVANJA

Avtorici:

Maruška Planinc, prof.

Veronika Gosak Krebs, prof.

Razredne ure 4.c v OŠ Starše so bile v letošnjem šolskem letu 2011/2012 nekaj posebnega. Z defektologinjo Veroniko Gosak Krebs sva se odločili, da bomo gradili medsebojne odnose v oddelčni skupnosti.

Urjenje pozornosti, medsebojni stiki, povezanost, umetno izzване prijetne/stresne situacije, poslušanje drug drugega, spoštovanje, ob upoštevanju skupno določenih pravil, opazovanje, pripadnost oddelku, zaupanje, odkritost, samozaupanje, vse to so bili delčki, ki smo jih iz tedna v teden na naših razrednih urah povezovali v celoto in gradili most prijateljstva.

Spoznavanje drug drugega s pomočjo socialno interaktivnih iger je bilo zanimivo in prijetno, kajti lastna aktivnost in metoda učenja »na lastni koži« sta se pokazali za izjemno učinkoviti. Otroci so prihajali do spoznanj s pomočjo lastnih izkušenj in »feedbacka« vodje. Imeli so možnost, da so izrazili svoje želje, misli, pričakovanja, strahove, fantazije ...

Vaje so nam omogočile boljše sprejemanje sebe in drugih, boljše sodelovanje, strpnost in zaupanje vase.

OTROŠKI DIRENDAJ

V nedeljo dopoldne, 3. junija 2012, se je v dvorani OŠ Starše odvijal Otroški direndaj. Prireditev je bila v okviru vsakoletnega občinskega praznika.

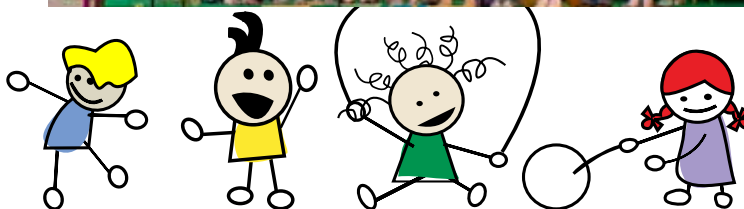
Nastopilo je okrog 130 učencev iz centralne in podružnične šole. Učiteljica Jasna Dobaj je izdelala scenarij in poskrbela, da je vse potekalo in izgledalo tako, kot si je zamislila.

Program je imel naslov Recital o življenju in ljubezni, kar je bila rdeča nit celotne igrive in razgibane prireditve. Tokrat posebnih povezovalcev in napovedovalcev ni bilo, vse se je kar prepletalo in prelivalo. To je dalo naši prireditvi poseben čar. Prehod med posameznimi točkami so zaznamovale recitacije v izvedbi članov dramsko-recitatorskega krožka.

Nastopala sta oba pevska zbora, MPZ Osnovne šole Starše in OPZ Podružnične osnovne šole Marjeta. Zapete so bile same znane pesmi, med njimi Dan ljubezni in Tri planike. Instrumentalni krožek iz POŠ Marjeta pa je zaigral tudi pesem Šumijo gozdovi domači. Ves program se je povezoval s klasično glasbo. Veronika in Katarina sta nam zaigrali na klavir. Seveda ne smem pozabiti na naše najmlajše, ki vse leto pridno pojejo in plešejo. Folklorna skupina nam je zaigrala, zapela in zaplesala; predstavili sta se tudi obe plesni skupini. Veliko se je tudi pelo, izbor je bil zelo raznolik: od balad do živahnih skladb. Tako smo se preko pesmi spomnili tudi filmov Hannah Montana in Titanik. Starejši učenci smo zapeli pesem pevke Britney Spears. Učenci tretjih razredov so nam v nemščini predstavili letne čase in klobuke. Trije plesni pari pa so nam dokazali, da izvrstno obvladajo klasične in latinsko-ameriške plesne. Dogajanje na odru so popestrili naši žonglerji, ki nas s svojo spretnostjo vedno znova presenetijo. Seveda ni manjkala vaška opravljivka, ki jo je odigrala Zala. Poslovili smo se s pesmijo Hvala, starši, vam za vse ter se jim s tem zahvalili za ves njihov trud in podporo.

Prireditev se je zaključila z ravnateljevim govorom ter podelitvijo knjižnih nagrad in priznanj učencem, ki so se na različnih področjih in državnih tekmovanjih uvrstili na najvišja mesta.

Ajda Mlakar, 9. a

UVRSTITVE UČENCEV NA PODROČNIH IN DRŽAVNIH TEKMOVANJIH V ŠOLSKEM LETU 2011/2012

SLOVENSKI JEZIK

Mentorica: Zdenka Kostanjevec
 Zlato Cankarjevo priznanje:
 Mojca Gojčič
 Srebrno Cankarjevo priznanje:
 Ajda Mlakar
 Urška Kokot
 Sabina Brezner

ANGLEŠČINA

Mentorica: Simona Kuhar
 Srebrno priznanje:
 Klemen Gorinšek

NEMŠČINA

Mentorica: Lidija Pahor
 Srebrno priznanje:
 Nejc Jarc
 Nastja Demirovič

MATEMATIKA

Mentorica: Janja Vodošek
 Srebrno Vegovo priznanje:
 Klemen Bele
 Žiga Žunkovič
 Marko Cibula
 Timotej Elšnik
 Maruška Žunkovič
 Klemen Gorinšek

FIZIKA

Mentorica: Zlatka Gojčič
 Srebrno priznanje:
 Marko Cibula
 Klemen Gorinšek
 Tim Ravnjak
 Matic Milec

LOGIKA

Mentorica: Janja Ledinek
 Srebrno priznanje:
 Timotej Elšnik

GEOGRAFIJA

Mentorica: Leonida Babič
 Zlato priznanje:
 Klemen Bele
 Srebrno priznanje:
 Klemen Gorinšek
 Tim Ravnjak

ZGODOVINA

Zgodovinski kviz Muzeja narodne osvoboditve
 Maribor: Slovenci med prvo svetovno vojno
 Mentorica: Leonida Babič
 Bronasto priznanje:
 Tim Ravnjak
 Matic Milec
 Davor Ornik

DRŽAVNO TEKMOVANJE V ZNANJU O SLAD-KORNI BOLEZNI

Mentorica: Dragica Braunsberger
 Srebrno priznanje:
 Tim Ravnjak

TEKMOVANJE ZA ZLATO KUHALNICO

MENTORICA: Jana Dobnik
 Bronasto priznanje na državnem tekmovanju:
 Patricija Gerečnik
 Maja Mlakar
 Maruša Zelenjak
 Srebrno priznanje na regijskem tekmovanju:
 Nika Dovečar
 Katarina Rozman
 Maruša Šketa

DRŽAVNO TEKMOVANJE V ROBOTIKI ROBOSLED

MENTORICA: Meta Dobnik
 2. mesto v kategoriji inovator
 5. mesto v kategoriji poznavalec
 15. mesto v kategoriji dirkač
 Domen Ornik

LIKOVNO PODROČJE

LIKOVNI NATEČAJ UMETNOST V NARAVI
 MENTORICA: Tanja Šimek
 Glavna nagrada:
 Maja Mlakar

LIKOVNI NATEČAJ »PLANICA IN OTROCI«

MENTORICA: Tanja Šimek
 Uvrstitev v finalni izbor:
 Florjan Rodošek

RAZISKOVALNO DELO

12.SREČANJE MLADIH RAZISKOVALCEV OS-NOVNIH ŠOL PODRAVJA

PODROČJE: RAČUNALNIŠTVO

Raziskovalna naloga: IZDELAVA

RAČUNALNIŠKE ANIMACIJE

1. mesto – zlato priznanje
 AVTORJA: Teo Trifkovič in Davor Ornik
 MENTORICA: Meta Dobnik
 LEKTORICA: Zdenka Kostanjevec

PODROČJE: ETNOLOGIJA

Raziskovalna naloga: LJUDSKA GLASBILA IN LJUDSKI GODCI
 1. mesto – zlato priznanje
 AVTORICE: Patricija Gerečnik, Maja Mlakar, Maruša Zelenjak
 MENTORICI: Leonida Babič in Liljana Polajžar
 LEKTORICA: Zdenka Kostanjevec

PODROČJE: ZGODOVINA

Raziskovalna naloga: ŽIVLJENJE IZGNANCEV MED DRUGO SVETOVNO VOJNO
 1. mesto – zlato priznanje
 AVTORICE: Petra Kirbiš, Urška Kokot, Sara Pesek
 MENTORICA: Leonida Babič
 LEKTORICA: Zdenka Kostanjevec

PODROČJE: PSIHLOGIJA IN PEDAGOGIKA

Raziskovalna naloga: DOMAČE NALOGE NA OSNOVNI ŠOLI STARŠE
 3. mesto – bronasto priznanje
 AVTORICI: Mojca Gojčič in Anja Lukan
 MENTORICI: Marija Bednjanič in Zdenka Kostanjevec
 LEKTORICA: Zdenka Kostanjevec

PODROČJE: INTERDISCIPLINARNO PODROČJE

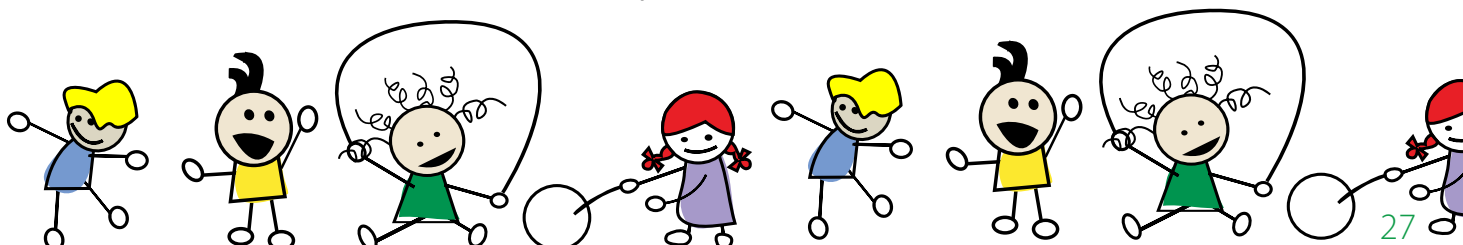
Raziskovalna naloga: TUDI MI UPORABLJAMO ZLATI REZ
 3. mesto – bronasto priznanje
 AVTORICE: Sara Pesek, Kaja Petrovič, Maruška Žunkovič
 MENTORICA: Janja Ledinek
 LEKTORICA: Zdenka Kostanjevec

PODROČJE: BIOLOGIJA

Raziskovalna naloga: POPLAVNI GOZD REKE DRAVE
 AVTORJA: Tilen Kos in Katja Veselko
 MENTORICA: Dragica Braunsberger
 LEKTORICA: Zdenka Kostanjevec

PODROČJE: ZDRAVSTVO

Raziskovalna naloga: SLADKORNA BOLEZEN – ŽIVETI Z NJO
 AVTORICE: Ajda Mlakar, Nataša Mendaš, Janja Marčič
 MENTORICA: Lidija Pahor
 LEKTORICA: Ida Borak
Zbrala in pripravila:
Zdenka Kostanjevec

Avtorica: Katarina Trstenjak

“ Vsi svetniki prihajamo z veseljem na seje, se brezskrbno pogovarjamo med seboj in z delavci uprave. ”

NATAŠA PETEK, prva ženska podžupanja Občine Starše

Nataša Petek je bila za podžupanjo imenovana na 11. redni seji, ki je bila 25. aprila 2012. Nataša je krajanica Starš, že vrsto let je aktivna v lokalni politiki in je zagotovo eden bolj prepoznavnih obrazov naše občine, ki jo lahko opazimo domala skoraj na vsaki občinski prireditvi.

Že dlje časa ste občinska svetnica. Kako to, da ste se odločili, da sploh kandidirate? So kakšne razlike med prejšnjim in sedanjim mandatom?

Za svetnico sem kandidirala, ker mi ni bilo vseeno (in še danes mi ni), kaj se z občino dogaja in sem menila, da lahko s svojim prispevkom nekaj doprinesem k boljšemu ali kakovostnejšemu življenju v naši občini in ker sem enostavno želela, da se neke zadeve premaknejo.

Svetnica sem že drugi mandat, pred tem pa sem bila članica in predsednica Krajevne skupnosti

Starše. Mislim, da sem začela mandat kot najmlajša svetnica skupaj z najmlajšim svetnikom.

Delovanje v novem mandatu je bolj sproščeno, kar se vidi tudi po produktivnosti sej, lahko dobimo kakršne koli informacije od občinske uprave in svetniki zares čutimo, da smo organi občine. Žal nam v prejšnjem mandatu to ni bilo najbolj omogočeno, še posebej zato, ker je bilo »sodelovanje« čisto strankarsko usmerjeno in temu primerno so bili tudi delavci na občinski upravi. Ne bom rekla, da je bilo vse zanič, ker bi se zlagala, rečem lahko le, da je bilo sodelovanje, če se seveda temu sploh lahko tako reče, bolj grajeno na osebnih poznanstvih in se nismo tako razvijali, kot bi se v danih okoliščinah lahko.

Ostajajo spomini, ki jih zadnje leto bivšega župana ni moglo izbrisati in

bodo ostali za vedno. Zaradi tega smo tudi svetniki stranke SDS pristopili do novega župana na začetku kandidature z malo večjo distanco. Ugotovili pa smo, da lahko s skupnimi močmi zelo dobro sodelujemo. Med drugim smo sprejeli zelo pomembna akta občine, in sicer Statut in Poslovnik občine. Če se ti poraja neka ideja, jo lahko izneseš in se pretehta iz različnih vidikov ter ni že v kali zatrta, potem pa čez nekaj mesecev odprta kot nova ideja nekoga drugega, brez možnosti dodajanja kakršnih koli sprememb. Vsi svetniki prihajamo z veseljem na seje, se brezskrbno pogovarjamo med seboj in z delavci uprave. Mislim, da se to odraža tudi na prireditvah, ki jih obiskuje vedno več ljudi. No, mogoče jih bo sedaj še več, ko bodo hoteli videti novo podžupanjo (smeh).

Koliko menite, da je prostora za strankarstvo v lokalni politiki?

Prav je, da se ljudje opredelijo, kot želijo, ampak na lokalni ravni je zares bolj pomemben napredek občine. Svetniki SDS, ki nas je kar pet, imamo sestanke pred sejo in predebatiramo vsebino predlogov, ki smo jih preučili doma po področjih, sklenemo neko skupno stališče, ki ga potem zastopamo tudi pri glasovanju.

Tempo današnjega življenja je prehitro in v večini primerov bi moral to, kar delaš danes, opraviti že pred nekaj dnevi, zato menim, da strankarstvo v naši mali občini ne sme imeti takšne veljave, saj bi nas oviralo pri nadaljnjem razvoju občine kot celote. Veseli me, da so župan in večina svetnikov takšnega mnenja.

Kolikor vem, niste nikoli zapustili Občine Starše. Kako to?

Ja, res je ... Moji starši imajo korenine tu in tu sem ostala tudi jaz. Oče Milan je iz Zlatoličja in mama Kristina, po domače Jaketova Tinka, iz Starš. Prva leta sem preživela v Zlatoličju, dokler si moji starši niso zgradili nove hiše v Staršah in smo se v devetdesetih letih preselili. Sprva mi je bilo hudo za prijatelji – sosedi, a smo se kar hitro vživeli v novo okolje. Sedaj živim s svojima dvema otrokoma pri starših v Staršah.

Občani naše občine me v glavnem dobro poznajo in mi je zelo žal, da smo dovolili, da se je poleg kanala zgradila še avtocesta, da nam ni uspelo, da bi jo potisnili bolj na rob občine. No, pa nič hudega, je kolesarska pot za nekaj hribčkov daljša.

V spominu vas imam kot aktivno gasilko. V katerih društvih ste sodelovali in kje ste še aktivni, kaj radi počnete poleg službe?

V mladosti sem bila aktivna v gasilskem društvu v Staršah, a potem nekako zaradi obveznosti ni bilo več

toliko časa. Ja, tu me spomin popelje na olimpijado in nastop z ročniki v dežju, pa na tekmovanja ... Sedaj obiskujem le še odbojko skupaj z gasilci, mogoče pa ...

Že dvanajst let sodelujem v svetu staršev šole, zadnje leto kot predsednica in en mandat v svetu zavoda, ki pa se mi je pravkar iztekel zaradi nezdržljivosti s funkcijo podžupanje. Včlanjena sem v Društvo Ajda in s srcem za Občino Starše. V prostem času, pravzaprav preostalem času, se veliko ukvarjam z otrokoma. Skupaj kolesarimo, se sprehajamo, rolamo, smučamo in še kaj bi se našlo, kot je obiskovanje nogometnih tekem in kina. Zadnje čase vse redkeje pomagam staršem na nji-vi, saj najdem priročen izgovor, da ni časa. Rada se poveseim in obiščem kakšen koncert ali gledališko predstavo, saj imam abonma. Poleg tega pa delujem v stranki SDS in v ženskem odboru SDS.

Kolikor mi še preostane časa, pa rada na hitro pokukam na facebook, pošljem kakšno e-pošto, grem v savno ali preberem kakšno knjigo. Tako mi žal ostane bolj malo časa za obisk prijateljev, ki pa še vedno najdejo kakšne poti, da jim na hitro kaj prevedem, napišem ali inštruiram. Mislim, da je to dovolj, da se ne bo komu zdelo, da se preveč hvalim. Priznam pa, da je potrebnega malo več planiranja in mi vse to brez pomoči staršev ne bi uspelo.

Nam zaupate še svojo izobrazbo in kam hodite v službo?

Po končani srednji ekonomski šoli sem se vpisala na Ekonomsko poslovno fakulteto v Mariboru in končala najprej višjo in nato še visoko stopnjo. Diplomirala sem iz ekonomskih odnosov s tujino. Že nekaj let delam v Palfinger Marine d.o.o., v nabavi. Moje delo je zelo raznoliko in

zelo zanimivo in ga opravljam z velikim veseljem. Prijatelji, ki me poznajo, mi večkrat rečejo, da se preveč ženem, ker podjetje ni moje ...

Kje, kot podžupanja, vidite razvojne možnosti Občine Starše?

Prva velika naloga je čim prejšnje dokončanje kanalizacije. Potem se bo lahko mogoče malo prej realiziralo nekaj odprtih zadev, kot so ureditev pločnikov po občini, križišče oziroma krožišče pri Jagru in pri osnovni šoli ter v Brunšviku. Osnovna naloga je tudi sprejetje prostorskega plana občine in ureditev elektrifikacije, ureditev kolesarskih poti po občini in v povezavi s tem tudi vaških središč, saj bi s tem mogoče povečali turistično ponudbo, pa še čim prejšnje delovanje industrijske cone in postavitve mostu čez reko Dravo ter ureditev starih mostov. Seveda pa je kar nekaj teh projektov že v teku in na občini so odprti za pobude. No, malo pa moramo biti tudi realni in preučiti ekonomičnost neke investicije, saj niso ravno takšni časi, da bi lahko razmetavali in v kolikor se pokaže neka priložnost, jo je treba pač dati na vrh seznama in z nekimi zadevami malo počakati.

V zadnjem času se veliko dogaja, a so krajani še kar zadržani in gojijo neke zamere iz preteklosti. Malo bi morali preseči miselnost, da če neko društvo organizira neko prireditev, da lahko pridejo le ti. Na prireditve so vabljeni vsi. Prav veselje je pogledati, ko pridejo skupaj veseljaki iz različnih krajev naše občine in se znajo skupaj povesečiti. No, treba pa je priznati, da so Prepoljci največji »čagatorji« in znajo pripraviti prave »fešte« ali pa si jih naredijo. Prav izvirno se mi zdi, ko so šli na nogometno tekmo v Marjeto z »lojtrnim« vozom, pa pustna povorka ...

“

*Včasih smo
gasili kozolce,
lesene lope, danes
gre za povsem
druge
zgradbe.*”

Predsednik Gasilske Zveze Slovenije –

**ANTON
KOREN**

Anton Koren je predsednik Gasilske zveze Slovenije (GZS). Gasilci imajo dolgo tradicijo tudi v naši Občini Starše in so precej aktivni. Ne le, ko gre za intervencije, temveč tudi na družabnem področju in prav tako v tekočnem delu. S predsednikom GZS smo se pogovarjali aprila, ko je v Staršah potekala seja upravnega odbora GZS.

Avtorica: Katarina Trstenjak

Kako to, da se je upravni odbor sestel v Staršah? Je to praksa, da sestankujete v različnih gasilskih društvih?

Upravni odbor se vsakič, če je le mogoče, sestane v drugem kraju. Dobljamo se širom Slovenije. Tako lahko sestankovanje hkrati izkoristimo za seznanitev s krajem in seznanitev gasilcev v tem kraju. To nam daje dodatno bogato informacijo, tudi v smislu našega ravnanja pri našem delu.

Kako to, da ste se odločili za Starše?

Tokrat smo v Staršah. Ideja je padla tudi s strani našega člana upravnega odbora Francija Petka, da lahko pride-mo v Starše. V razgovoru z županom in po pogojih, ki smo jih imeli, in pozornosti, ki smo je bili deležni, sklepam, da je tudi zelo lepo sprejel to našo pobu-do, za kar smo mu seveda zelo hvaležni. Njemu kot tudi domačim gasilcem.

V kakšnem stanju, finančnem, kadrovskem je danes GZS in kakšen ugled uživa?

Slovensko gasilstvo je nasploh zelo lepo organizirano, saj nas je preko 140 000. Od tega je 47 000 operativnih članov. To je tista naša udarna moč. Res je, mi potrebujemo ob prostoru in delu za svoje delo tudi materialno pomoč in moram reči, da je to stanje zadovoljivo. Še zlasti, če upoštevamo, da vendarle živimo v času, ko je potrebno zelo varčevati. Tudi materialne možnosti se znižujejo, vendar država in tudi lokalne skupnosti, izhajajoč iz tega, da smo pomembna sila, pomembni reševalci v okviru struktur civilne zaščite, se za-vedajo, da varnost pač ne čaka, ne sme počivati. Potrebno je kontinuirano de-lati, da jo obvladujemo, in seveda za to tudi ta materialna podpora, ki pa pomeni majhen delež sredstev v prim-erjavi z vrednostjo vloženega prosto-voljnega dela.

Zakaj mislite, da je gasilstvo tako priljubljeno pri nas? Če pogledamo, je intervencij vedno manj, a se ljudje še zmeraj radi vključujejo, veliko je tudi gasilk, ki na intervencije praviloma ne hodijo.

Opravljanje gasilskih naloge prostovoljno pomeni narediti neko dobro delo. To pa je za posameznika, pa če se tega zaveda ali ne, zelo pozitivno, ker vsakdo ima v sebi potrebo napraviti nekaj dobrega, še zlasti pa je to lepa nagrada, če je to delo prepoznano v okolici. To se nam dogaja. Zato ta moralna nagrada pomeni tisto veliko vzpodbudo, da se ljudje radi vračajo nazaj.

Kako ste se vi srečali z gasilstvom?

Imam že preko 60 let staža. Oče me je pripeljal v gasilski dom in od takrat naprej sem ostal. Ostal pa sem zato, ker sem v gasilstvu spoznaval veliko lepega. Veliko lepih vrednot, ki so jih imeli moji predhodniki, moji vzorniki in mi je bilo všeč, da sem šel po tej poti.

Kako pa bi rekli, da se je gasilstvo spremenilo od takrat, ko ste se vi pridružili gasilskim vrstam?

Tako kot se spreminjajo nevarnosti, postajale so vse zahtevnejše, tako je tudi gasilstvo moralo slediti temu, tako v novih znanjih kot tudi opremi. Tudi v kljubovanju materialno razmišljujočega okolja so to vendarle tiste moralne vrednote, ki morajo živeti in ki lahko delujejo. Drugače pa se gasilstvo v svojem temeljnem poslanstvu ni spremenilo. Včeraj je bilo usmerjeno pomagati človeku, danes pa tudi.

Se je pa spremenilo v operativni, glede vrst požarov, tehnik gašenja ...?

Včasih smo gasili kozolce, lesene lope, danes gre za povsem druge zgradbe. Temu ustrezno se tudi požari lahko pojavljajo, kjer se lahko prepletajo tudi s požarno nevarnostjo raznih eksplozivov ... Sicer se pa pojavljajo tudi druge potrebe po intervencijah. To so tehnična reševanja, cestne nesreče, velike spremembe prinašajo v naše delo tudi ujme, ki so vse bolj prisotne. Poplave, toče, suša ... vedno gredo na pomoč gasilci.

Pogoste so prošnje društev za prispevke za gasilske avtomobile, opremo ... Nekateri so mnenja, da tako pogosto resni potrebno kupovati nove opreme. Kaj bi odgovorili tem skeptikom?

Društva se zavedajo svojih potreb, med ostalim gre tudi za opremo in avtomobile, in želijo to imeti. Včasih je morda avto nekoliko večji, kot je dejanska potreba. Ampak je potrebno to razumeti, ljudje to jemljejo, se veselijo tega kot otroci, z odgovornim odnosom odraslega do take opreme.

Ob poplavah leta 2010 se je veliko govorilo o statusu prostovoljnega gasilca, kako uskladiti službo z izrednimi razmerami.

Situacijo smo rešili na način, da se delodajalcem priznava določena subvencija za izpad dohodka. Seveda pa razumemo, da v nekaterih primerih konkretno ne pomeni rešitve, če je vezan na delovni proces. V tem primeru pa se moramo obračati na pomoč sosednjih društev. Delodajalci imajo kar posluh za te naše dejavnosti. Res pa je, da ne more dovoliti odsotnosti, če ima gasilec kakšno vezano delo.

ŠPORTNI REZULTATI UČENCEV OŠ STARŠE V ŠOLSKEM LETU

Avtorica:

Carmen Onišak

2011/2012

JESENSKI KROS

- 1. mesto – Bor Meglič
- 3. mesto – Žiga Žunkovič

- 9. mesto – Neven Karlovčec
- 16. mesto – Luka Milec
- 5. mesto – Laura Babič
- 19. mesto – Sara Petrovič
- 15. mesto – Kaja Trifkovič

MEDOBČINSKO TEKMOVANJE V ROKOMETU ZA STAREJŠE DEKLICE

V sredo, 16. novembra 2011, je v OŠ Rače potekalo obmariborsko šolsko prvenstvo za starejše deklice (letnik 1997 in mlajše). Naše učenke so igrale neodločeno proti učenkam OŠ Rače, premagale so učenke OŠ Duplek. Zaradi razlike v golih so osvojile 2. mesto.

Za OŠ Starše so igrale: Anja Lukan – vratarka, Veronika Gorinšek, Urška Kokot, Petra Kirbiš, Kaja Furek, Sabina Brezner, Maruška Žunkovič, Maša Kirbiš, Rebeka Zel, Kaja Petrovič, Brina Petek in Sara Pesek.

ODBOJKA STAREJŠE DEKLICE - medobčinsko tekmovalje

V ponedeljek, 21. novembra 2011 so se učenke OŠ Starše udeležile odbojarskega turnirja v Miklavžu. Uvrstitev: 4. mesto

Ekipo so sestavljale: Nataša Mendaš, Gabrijela Gselman, Patricija Gerečnik, Maja Mlakar, Nina Teskač, Teja Glavica, Tatjana Žuran, Janja Marčič, Zala Sel, Tina Sel, Tamara Kirbiš, Katarina Rozman, Ana Katarina Kovačilč, Lea Petar, Manca Kurež in Klavdija Žuran.

MEDOBČINSKO TEKMOVANJE V ROKOMETU ZA STAREJŠE DEČKE

V četrtek, 17. novembra 2011, se je na osnovni šoli v Limbušu odvijalo rokometno tekmovanje za starejše dečke.

Uvrstitev: 2. mesto

Ekipa: Timi Elšnik, Nejc Bohak, David Kavaš, Timotej Kacjan, Tadej Kac, Matič Milec, Tomaž Sedminek, Žan Petek, Miha Mesarič, Alen Dobnik, Niko Selinšek in Tilen Lončarič.

PODROČNO TEKMOVANJE V ROKOMETU ZA STAREJŠE DEČKE

V sredo, 30. novembra 2011, se je na osnovni šoli v Limbušu odvijalo področno tekmovanje v rokometu za starejše dečke.

Uvrstitev: 2. mesto

Ekipa: Timi Elšnik, Nejc Bohak, David Kavaš, Timotej Kacjan, Tadej Kac, Matič Milec, Tomaž Sedminek, Žan Petek, Miha Mesarič, Alen Dobnik, Niko Selinšek in Tilen Lončarič.

PREDTEKMOVANJE V ODBOJKI ZA STAREJŠE DEČKE

V torek, 29. novembra 2011, je v OŠ Starše potekalo obmariborsko tekmovanje osnovnih šol v odbojki. Tekmovale so 3 ekipe: OŠ Hoče, OŠ Sladki Vrh in ekipa OŠ Starše.

Uvrstitev: 2. mesto

Ekipo so sestavljali: Timi Elšnik, David Kavaš, Jaka Majhenič, Marko Frangež, Klemen Gorinšek, Domen Ornik, Nino Belec, Luka Slekovec, Andraž Zimet, Bor Meglič in Luka Svenšek.

PODROČNO TEKMOVANJE V ROKOMETU ZA STAREJŠE DEKLICE

V sredo, 7. decembra 2011, je potekalo na OŠ Rače področno tekmovanje v rokometu za starejše deklice.

Uvrstitev: 2. mesto

Za OŠ Starše so igrale: Katarina Rozman – vratarka, Veronika Gorinšek, Urška Kokot, Petra Kirbiš, Kaja Furek, Sabina Brezner, Sara Pesek, Maruška Žunkovič, Maša Kirbiš, Rebeka Zel, Kaja Petrovič in Brina Petek.

MEDOBČINSKO TEKMOVANJE V ODBOJKI ZA STAREJŠE DEČKE

V torek, 13. decembra 2011, so se odbojkarji udeležili finala medobčinskega tekmovanja, kjer so se pomerili proti OŠ Fram in OŠ Rače. Najprej so v napeti igri z OŠ Fram izgubili, kasneje pa so se pomerili z OŠ Rače in zmagali.

Uvrstitev: 3. mesto

Ekipo so sestavljali: Timi Elšnik, David Kavaš, Jaka Majhenič, Marko Frangež, Klemen Gorinšek, Domen Ornik, Nino Belec, Luka Slekovec, Andraž Zimet, Bor Meglič in Luka Svenšek.

KOŠARKARSKA POSLASTICA V STARŠAH

V ponedeljek, 16. januarja 2012, se je v športni dvorani Starše odvijala prava košarkarska poslastica. Svoje moči so med seboj pomerili starejši in mlajši učenci OŠ Starše in OŠ Miklavž. Ker je šlo za športno druženje, rezultat ni bil pomemben. Pomembno je bilo le, da so mladi košarkaši v igri uživali.

MEDOBČINSKO TEKMOVANJE V MALEM NOGOMETU ZA STAREJŠE DEKLICE

V četrtek, 19. januarja 2012, so se učenke naše šole udeležile tekmovanja v malem nogometu, ki je potekalo v Voličini.

Uvrstitev: 3. mesto

Ekipo so sestavljale: Tatjana Žuran, Tamara Kirbiš, Janja Marčič, Rebeka Vindiš, Katja Veselko, Nastja Demirovič, Gabrijela Gselman, Nataša Mendaš, Rebeka Zel in Kaja Petrovič.

PRVENSTVO OSNOVNIH ŠOL V ALPSKEM SMUČANJU

V ponedeljek, 30. januarja 2012, je na Areškem Pohorju (Cojzerica) potekalo prvenstvo osnovnih šol Maribora in okolice v alpskem smučanju (veleslalom) in deskanju na snegu.

Našo šolo so zastopali: Bor Kolmanič, Kaja Plazar, Roko Ljubec, Anže Žunec, Mitja Gerečnik, Bor Meglič, Kaja Trifkovič, Nika Dovečar, Anja, Lukan, Rebeka Zel, Nejc Jarc in Teo Trifkovič.

Prav vsi učenci so prikazali srčno vožnjo med vratici, žal pa je uvrstitev v finale uspela le trem, ostali so jo zgrešili ... za las V finale so se tako uvrstili:

Bor Meglič s 3. mestom,
Bor Kolmanič s 4. mestom in
Mitja Gerečnik s 5. mestom.

FINALE V VELESLALOMU

Vsi trije finalisti naše šole so prikazali odlične nastope in se v močni konkurenci (160 nastopajočih) uvrstili med 11 najboljših: Bor Kolmanič je dosegel 8. mesto, Bor Meglič 10. mesto in Mitja Gerečnik 11. mesto.

ČETRTRFINALE DP V ROKOMETU ZA STAREJŠE DEKLICE

V petek, 17. februarja 2012, je v dvorani Srednje Lesarske šole v Mariboru potekalo četrtfinale DP v rokometu za starejše deklice. Učenke naše šole so osvojile drugo mesto in se uvrstile v polfinale državnega prvenstva v rokometu.

Ekipo so sestavljale: Rebeka Zel, Sara Jurmič, Mojca Gojčič, Anja Lukan, Urška Kokot, Maruška Žunkovič, Maša Kirbiš, Petra Kirbiš, Sara Pesek, Kaja Petrovič in Sabina Brezner.

MLADI ODBOJKARJI SO SE UVRSTILI NAPREJ

Mladi odbojkarji OŠ Starše so se uvrstili v nadaljevanje tekmovanja v mali odbojki. V predtekmovanju so namreč premagali učence OŠ Duplek, premoč pa so morali priznati učencem OŠ Fram. Tako so dosegli 2. mesto v svoji skupini in se uvrstili v nadaljevanje tekmovanja.

Našo šolo so zastopali:

Teo Milič, Miha Majhenič, Miha Mohorko, Andraž Zimet, Nino Belec, Bor Meglič, Luka Slekovec, Mitja Gerečnik, Luka Svenšek in Žiga Žunkovič.

POLFINALE DP V ROKOMETU ZA STAREJŠE DEKLICE

Polfinalno tekmovanje v rokometu za starejše deklice je potekalo v Športni dvorani Brežice. Udeležile so se ga tudi učenke naše šole in prikazale odlično igro.

Prvo tekmo so imele proti učenkam OŠ Ormož, katere so zanesljivo premagale z rezultatom 13:8. V drugi tekmi so morale priznati premoč učenkam OŠ Brežice, v tretji pa je ponovno sledila zanesljiva zmaga proti učenkam OŠ Gorica Velenje.

Tako so osvojile odlično 2. mesto v tej polfinalni skupini in zaključile tekmovanje na 5. od 8-ih mest v Sloveniji.

Za OŠ Starše so igrale: Rebeka Zel, Anja Lukan, Mojca Gojčič, Sara Jurmič, Maša Kirbiš, Petra Kirbiš, Sabina Brezner, Urška Kokot, Kaja Petrovič, Maruška Žunkovič, Brina Petek, Katarina Rozman, Veronika Gorinšek in Kaja Furek.

FINALNO TEKMOVANJE ZA OBMOČNEGA PRVAKA V MALI ODBOJKI

V petek, 6. aprila 2012, smo bili gostitelji finalnega tekmovanja za območnega prvaka v mali odbojki. Pomerili so se učenci OŠ Starše, OŠ Hoče, OŠ Fram in OŠ Sladki Vrh. Naši učenci so osvojili 4. mesto.

SPOMLADANSKI KROS

Rezultati:

- 15. mesto – Lana Petrovič
- 15. mesto – Naj Očko
- 2. mesto – Denis Žuran
- 3. mesto – Žiga Dobnik
- 17. mesto – Tilen Ekart
- 6. mesto – Sara Vugrinec
- 2. mesto – Aljoša Kirbiš
- 15. mesto – Nino Novak
- 1. mesto – Bor Meglič

- 12. mesto – Nik Očko
- 13. mesto – Kaja Trifkovič
- 16. mesto – Sara Petrovič
- 12. mesto – Blaž Pignar
- 13. mesto – Neven Karlovčec
- 16. mesto – Timi Posavec
- 5. mesto – Miha Mesarič
- 2. mesto – Nataša Mendaš
- 5. mesto – Janja Marčič

REZULTATI ATLETSKEGA TEKMOVANJA – VAŠP IN MAŠP

- 3. mesto – Katarina Rozman (Vortex)
- 1. mesto – Sabina Brezner (daljina)
- 3. mesto – Kaja Petrovič (daljina)
- 1. mesto – Sara Jurmič (Vortex)
- 3. mesto – Mojca Gojčič (Vortex)
- 2. mesto – David Kavaš (krogla)

- 2. mesto – Teo Milič (300 m)
- 1. mesto – Maruška Šketa (daljina)
- 2. mesto – Eva Kaube (daljina)
- 3. mesto – štafeta deklice (Brezner, Petrovič, Šketa, Jurmič)

Seveda ne smemo pozabiti tudi na ostale naše tekmovalce, ki so odlično zastopali našo šolo in prav tako dosegli odlične rezultate: Bor Meglič, Aljaž Geršak, Petra Kirbiš, Maša Kirbiš, Marko Frangež, Klemen Gorinšek, Blaž Pignar, Janja Marčič, Jani Elšnik in Tim Ravnjak.

Rezultati: <http://www.atletski-klub-poljane.si/>

MEDOBČINSKO TEKMOVANJE V MALEM NOGOMETU ZA MLAJŠE DEČKE

Mlajši dečki so na tekmovanju osnovnih šol v malem nogometu dosegli 3. mesto.

Ekipo so sestavljali: Teo Milič, Miha Majhenič, Domen Žunkovič, Miha Habjanič, Jani Elšnik, Nino Belec, Žiga Žunkovič, Klemen Bele in Andraž Zimet.

PODROČN O PRVENSTVO V ATLETIKI ZA OSNOVNE ŠOLE - MARUŠKA ŠKETA V FINALU DP!

SKOK V DALJINO

- 1. mesto – Maruška Šketa 4,60 m – uvrstitev v finale posamičnega prvenstva v atletiki za OŠ
- 7. mesto – Eva Kaube – 4,14 m

KROGLA

- 6. mesto – David Kavaš 11,20 m

SKOK V DALJINO

5. mesto – Kaja Petrovič 4,08 m
6. mesto – Sabina Brezner 3,92 m

VORTEX

2. mesto – Sara Jurmič 46,28 m
11. mesto – Mojca Gojčič 38,63 m
ŠTAFETA
(Kaube, Petrovič, Šketa, Jurmič)
4. mesto – OŠ STARŠE 57,08 s

Športne rezultate naših učencev lahko spremljate na: <http://sportu3p.blogspot.com/>

DAN DRUŽENJA IN GIBANJA VSEH GENERACIJ

Avtorica: Teja Glavica

V soboto, 12. maja 2012, so naša šola in oba vrtca sodelovali na vseslovenski športni prireditvi Dan druženja in gibanja vseh generacij. Tema prireditve je bila zdravje – zdrava prehrana v luči lokalnega okolja ter medsebojni in medsosedske odnosi (sosed sosеду sosed).

Vabljeni ste bili vsi – starši, stari starši, učenci, mlajši bratci in sestre, prijatelji, znanci ..., saj je bil ta dan namenjen predvsem druženju z vami, vašimi otroki in ostalimi sorodniki. Prireditve se je udeležilo 119 ljudi, kar je svojevrsten uspeh, saj smo jo organizirali prvič.

Na prireditvenem prostoru so se predstavila različna društva: društvo Ajda, Mali vrtnarji vrtca Pikapolonica, Planinsko društvo Fram, Rokometni klub Rače, gasilci ... Na eni izmed stojnic so merili tudi krvni pritisk. Priznati moramo, da smo pogrešali lokalne pridelovalce.

S programom smo začeli ob 8.45, in sicer z zborom pred šolo ter z vpisovanjem udeležencev. Ob 9.00 je sledil uradni pozdrav in nagovor gospoda ravnatelja, zatem sta

nastopila ljudska godca Miha in Luka.

Kmalu za nastopom smo se skupaj ogreli in razgibali svoje telo ob glasbi, nato pa sta nas Stanka in Zoran Vobič (vodnika PD Fram) popeljala na krajši pohod po Občini Starše. Ko smo se vrnili na izhodišče, smo se malo okrepčali, nato pa se lotili različnih športnih dejavnosti, kjer so se starši pomerili s svojimi otroki (štetne igre, namizni tenis, poligon, badminton, košarka, dvoranski hokej, nogomet, rokomet ...). Ob koncu prireditve smo poskrbeli tudi za nagrade. Razglasili smo namreč najmlajšega in najstarejšega udeleženca prireditve ter najštevilčnejšo družino. Nagrade so prispevali gostišče Beno, gostišče Albert, slaščičarna Kalimero in Kmetijska zadruga Rače.

S prireditvijo smo zaključili pet pred dvanajsto. Šolo smo zapustili polni novih izkušenj ter zadovoljni, saj smo skupaj preživeli en lep, športno obarvan sobotni dopoldan.

IMUNSKI SISTEM – Najboljši osebni zdravnik NASVETI, INFORMACIJE

Avtorica:

Marija Merljak, univ. dipl. ing. živ. teh.

Imunski sistem je mnogokrat rešitelj našega življenja. Je zapleten sistem, kakor dobro usklajena obrambna ekipa, ki nenehno varuje telo. Nekatere celice imunskega sistema potujejo s krvjo po telesu in iščejo vsiljivce, druge pa čakajo v zasedi. Imunski sistem, podobno kot vojska, deluje z različnimi rodovi ter s sistemi in pod-sistemi, ki morajo delovati složno. Vsi deli imunskega sistema so zato v medsebojnem stiku prek živčnih sporočil in hormonov. In podobno kot v armadi: če samo eden od pod-sistemov zataji ali ne deluje skladno, se obrambni sistem »sesuje«. In podobno je tudi v telesu – bolezen je takoj tu.

Imunski sistem smo prinesli na svet in je sprva tak, kakršnega je imela ob rojstvu mama: dober je, če ga je imela dobrega tudi mama! Toda pozneje, ko postanemo "sami svoj gospodar", pa moramo zanj skrbeti. V medicinskih logih imunskemu sistemu dolgo niso pripisovali prave vloge, saj so ga razumeli ločeno in ne kot funkcijo pri varovanju drugih telesnih dejavnosti in organov.

Mikrobiologi menijo, da je imunski sistem naš osebni zdravnik, ki nas varuje in tudi zdravi. Delovanje imunskega sistema poteka v več "vojaških" fazah, kot sem že omenila. Najprej mora imunski sistem s pomočjo antigenov ugotoviti, kaj je telesu tuje in kaj ni. Ko najdejo

telesu tujo celico (bakterija, virus, prašni delec ...), pošljejo ukaz drugemu delu svoje vojske, naj pripravi obrambo. Tako "vojska" mobilizira limfocite B, ki aktivirajo posebne aminokisline, te pa sestavijo protitelesa. Celice limfocitov B imajo spomin, ki jim omogoča, da si zapomnijo analizirano sestavo vsiljivca in ko se ta tudi čez leta vrne, takoj znajo izdelati protitelesa. Temu pravimo pridobljena imunost. Zanimivo je, da je odgovor imunskega sistema na vsiljivca izredno hiter. Že v 30 minutah je telo sposobno izdelati obrambna protitelesa in uspešno napasti vsiljivce, če ima na voljo vsa hranila za izdelavo dovolj velikega števila »vojakov« oz. protiteles. Med spopadom se vključijo še limfociti T, ki organizirajo in usmerjajo tudi druga bela krvna telesa na prizorišče. Poznamo dve vrsti celic T. Prva so celice T pomagalk, ki izločajo citokine; topne beljakovine, katerih naloga je odstraniti premaganega sovražnika iz telesa. Druge so citotoksične celice T, ki pa uničijo svoje lastne telesne celice, že okužene z virusom ali drugimi mikroorganizmi. Sledijo tudi fagociti; ti požrejo vsiljivce, ne glede na to, ali so to virusi ali delci prahu. Obstajajo še specialne celice ubijalke, ki nenehno krožijo po krvi, napolnjene s toksičnimi zrnci in nemudoma napadejo vsiljivca, če nanj naletijo. Posebnost celic ubijalk je, da uničujejo izrojene telesne celice že ob njihovem nastanku, ne pa tako

kot celice T, ki napadejo izrojene celice šele, ko te dozoriijo. Celice ubijalke zato uničujejo celice tumorjev.

In katera živila in dopolnila so pomembna za krepitev imunskega sistema?

Najprej tista, ki vsebujejo cink. Ta spodbuja dobro delovanje žleze priželjc, ki skrbi za nastanek celic "T". Brez aktivnega priželjca imunske celice "T" ne morejo dozoreti do stopnje, ko lahko napadejo vsiljivce. Cink pomaga izdelovati tudi protitelesa in spodbuja aktivnost levkocitov (Aloe Vera Plus, Betaguard). V hrani pa je v ostrigah, govedini, telečjih jetrih, puranjem mesu, grahu, leči in bučnih semenih. Za dobro delovanje priželjca je pomemben tudi vitamin B6. Dobimo ga v pivskem kvasu, arašidih, orehih, neoluščenem rižu, jajcih, ovsu, zelju, dinjah, melasi, žitnih otrobih, jetrih, ledvicah in soji. V dopolnilih pa v Formulii IV in Multiju. V izdelavo protiteles je vključen tudi mineral selen. Če ga ni, telo ne more izdelati dovolj "vojščakov" za obrambo. Učinkovitost sarena poveča vitamin E v vseh frakcijah. Selen dobimo v kokosovem in indijskem orehu, pšeničnih kosmičih, tunah, škarpini, klapavicah, ostrigah, piščančjih jetrih, sončničnih semenih, jurčkih in sojinah zrnih ter v čebuli in česnu (Betaguard).

Največji vir naravnega vitamina E iz vseh frakcij je olje pšeničnih kalčkov

(Wheat Germ Oil). Maščobne kisline omega3 spodbujajo delovanje imunskega sistema kot celote. Znano je protivnetno delovanje omega3 in tako je tudi pri imunskem sistemu. Omeniti velja tudi, da omega3 varujejo lastni imunski sistem pred pretiranim delovanjem, kar se pokaže pri alergijah, astmi, senenem nahodu in avtoimunih boleznih. Maščobne kisline omega3 dobimo v ribah (Omega3 Salmon Oil Plus).

Tudi aminokisline so za imunski sistem nujno pomembne! Poleg esencialnih aminokislin potrebujemo tudi vse druge, skupaj 22, če naj telo izdelava protitelesa in celice "T". Od pravega razmerja med aminokislina mi je odvisno, ali se bo virus razširil. To najlažje pojasnimo z virusom herpesa: če imamo v telesu preveč aminokisline arginin, se bo virus razširil, če pa imamo dovolj lizina, se virus ne bo razširil. Tu moram priporočiti beljakovinski napitek iz sirotke in soje, torej kombinacijo živalskih in rastlinskih beljakovin (Nutrishake in GR2 Control). Tudi probiotične bakterije so pomembne, saj preprečujejo, da bi se v prebavilih razvila glivica Can-

dida albicans, ki zavira obrambni sistem, predvsem sintezo levkocitov. Priporočljivo je redno uživati probiotične izdelke ali dopolnilo s 5 rodovi probiotičnih bakterij (Acidophilus Plus). V neki raziskavi v ZDA so ugotovili, da redno uživanje probiotičnih izdelkov kar za 4 krat zviša raven interferona gama, ki je pomemben v boju z glivicami.

In nikakor ne smemo pozabiti na minerale: železo, kalcij, mangan in magnezij. Kalcij pomaga izdelovati encim, ki ga celice T uporabijo za onesposobljenje povzročitelja okužbe ter – podobno kot vitamin C – sodeluje pri uničevanju virusov. Mangan pomaga tvoriti že prej omenjeni interferon, ki ga izloča tkivo kot prvo samoobrambo, če je že nekoč bilo v stiku z vsiljivci. Interferon ima sam po sebi protivirusne lastnosti in se sprošča samo, če je poleg dovolj mangana (polnovredni kosmiči, stročnice, zelena zelenjava, lešniki, ingver, klinčki) in vitamina C (Sustained Release Vitamin C). Železo je lahko koristno ali pa škodljivo za obrambni sistem. Če je v telesu preveč železa, potem to slabi imun-

ski sistem, saj naraste število bakterij v telesu. Če ga je premalo, pa celice dobijo premalo kisika. Magnezij je nujno potreben za dobro delovanje priželjca, sodeluje tudi pri sintezi protivnetnih prostaglandinov ter vzdržuje ravnovesje histamina, kar je zlasti pomembno pri alergijah (Formula IV, Kal-Mag Plus D).

Vloga antioksidantov pri imunskem sistemu

Uvrščamo jih v dve veliki skupini: v maščobah topne karotenoidne snovi in v vodotopne flavonoidne snovi. Odkrili so več kot 600 vrst karotenoidnih snovi in kar okrog štiri tisoč flavonoidnih snovi. Ameriško ministrstvo za kmetijstvo USDA je v The American Journal ob Clinical Nutrition objavilo ugotovitve državno podprte vseameriške raziskave, da imajo naravne karotenoidne snovi, če jih uživamo skupaj, v obliki kompleksa karotenoidov, močan sinergični učinek za dvig imunskega sistema. Že samo v 20 dneh rednega uživanja kompleksa karotenoidnih snovi (Carotenod complex), se imunski sistem dvigne za 37 odstotkov in poveča število ubijalskih celic T za 20

odstotkov. Poleg tega so zaznali tudi bistveno manj okvar DNK na limfnih celicah, ki jih povzročajo prosti radikali. Ker se del karotenoidnih snovi v telesu pretvori v vitamin A, hkrati ohranjamo zdravo sluznico in hitreje okrevamo. Karotenoidi torej delujejo kot naravni imunostimulator. Druga skupina so v vodi topne flavonoidne snovi. Te zavirajo razvoj virusov in blokirajo sposobnost pritrjevanja bakterij zlasti v sluznici sečevoda in mehurja. Dobimo jih v grozdju, jagodičevju, od brusnic do malin in gozdnih sadežev (Flavonoid complex). Česen in druge čebulnice krepijo limfocite in makrofage in imajo širok spekter antibiotičnega delovanja, saj uničujejo patogene bakterije v črevesju in tudi viruse. Poskusi kažejo, da česen uniči ali onemogoči 72 vrst škodljivih bak-

terij (Garlic Alium Complex). Odločilno vlogo ima vitamin C, ki "komandira" kar 670 različnih procesov, tudi obrambnih. Vitamin C tudi pomaga pretvarjati toksine v neškodljive vodotopne snovi ter spodbuja delovanje vseh obrambnih aktivnosti in "celjenje ran" po obrambnih spopadih v telesu. V njem nikoli ni miru, nenehno nas napada-

jo razni vsiljivci, telo pa mora nanje odgovarjati. Od dobre organizacije obrambnega sistema in redne oskrbe vojske je odvisno, ali bo telo v spopadu z vsiljivci iz boja izšlo kot zmagovalec ali poraženec. V slednjem primeru – zbolimo! Pa naj gre za prehlad, gripo ali celo raka.

DAR NARAVE – SMREKOVİ VRŠIČKI

Avtor: Dejan Skodič, ing. živilstva, študent Biotehniške fakultete, Oddelka za živilstvo

Sončni žarki, toplo vreme, ki nas pričnejo razvijati in nas prebujajo iz zimskih turobnih dni, prebudijo tudi naravo. Rastline pokažejo nove poganjke, iz katerih se bodo razvili listi in nazadnje tudi uporabni plodovi za uživanje. Vsako leto nas mesec april, če je le s soncem obsijan, obdari po iglastih gozdovih z mladimi poganjki smrekovih vršičkov, ki je med zeliščarji zelo priljubljena zdravilna rastlina. Goto-vo ste že slišali za sirup iz smrekovih vršičkov. Hvalijo ga nemara vsi, ki so podvrženi neznosnemu in zelo motečemu kašlju.

Smrekovi vršički (*Turiones piceae*) so zaradi mnogih zdravilnih snovi in učinkovin iglavcev pogosto uporabljeni v domačem zdravilstvu. Iglice

mladih brstov so bogate z vitaminom C, glavni učinkovini smrekovih vršičkov pa sta eterično in terpeninovo olje. Slednje pospešuje izkašljevanje in tako doprinese k intenzivnemu čiščenju dihal, eterično olje smrekovih vršičkov pa deluje

kot razkužilo, spodbuja prekrvavitev sluznice in izločanje sluzi, odpira tudi zamašene dihalne poti in umirja vnetja ter kašelj.

Smrekovi vršički veljajo za najbolj poznane uporabne dele iglavcev, saj jih zeliščarji v dolinah pričnejo nabi-

rati ob koncu meseca aprila do srede maja. V višje ležečih predelih iglastih gozdov pa jih zaradi hladnejših temperatur lahko nabiramo šele junija. Za obiranje so primerni, ko so še mladi in zato najbolj sočni, zeliščarji pravijo, da so najboljši takrat, ko jih nabereмо v sončnem vrenju. Primerna velikost smrekovih vršičkov za nabiranje in nadaljnjo uporabo je nekje med 2 do 4 cm, saj je takrat aktivnost zdravilnih snovi najbolj učinkovita. Smrekove vršičke vedno nabiramo le na stranskih vejah dreves ter toliko, koliko jih bomo potrebovali. Vedno uporabljajte sveže vršičke! Iz njih pripravljamo sirup ali pa jih posušimo za čaje. Posušeni imajo manjšo moč kot sveži, zato jih ponavadi uporabljamo v dvojni količini.

Kot že rečeno, jih lahko uporabljamo na več načinov, a gotovo je vsem najbolj znana priprava sirupa iz sladkorja in vršičkov, ki je nared, ko se sladkor zaradi sonca stopi. Seveda pa obstajajo tudi drugi recepti, ki jih velja preskusiti. Nekaj jih bom podal tudi v nadaljevanju:

- **Preliv proti kašlju**

Iz mladih svežih iglic in vršičkov pripravimo preliv: žlico svežih vršičkov poparimo in pustimo 5 do 10 minut. Čaj osladimo z medom in popijemo po požirkih trikrat na dan. Je določno zdravilo ob nadležnem kašlju in katarju, ki spremlja prehlad.

- **Čaj proti spomladanski utrujenosti**

S čajem iz vršičkov lahko preprečimo tudi spomladansko utrujenost, ki nastane predvsem zaradi pomanjkanja vitamina C. Ker so prav vršički polni tega vitamina, bo čaj, če ga pijemo trikrat na dan vsaj teden dni, izboljšal tudi stanje krvavečih dlesni. Najboljši čaj za ta namen sestoji iz

smrekovih, jelovih, borovih in macenovih vršičkov. Za skodelico čaja potrebujemo eno do dve čajni žlički mešanice svežih vršičkov.

- **Napitek za revmatike**

Revmatiki se bodo morda navdušili nad receptom, ki naj bi blažil njihove težave: 30 gramov svežih borovih vršičkov skuhamo v litru mleka, pustimo stati 15 minut, nato mleko precedimo in ga popijemo po požirkih čez dan.

- **Preliv proti krvavečim dlesnim**

Preliv pripravimo iz ene čajne žličke vršičkov na skodelico vrele vode, počakamo pet minut, precedimo in osladimo z medom ali žličko rjavega sladkorja. Pijemo ga trikrat na dan vsaj teden dni.

- **Sirup proti kašlju**

Najpreprostejši recept naših babic je takšen: nabrane vršičke preberemo in jih s sladkorjem izmenično nalagamo v prozoren, čist in suh kozarec, kar pomeni: plast vršičkov in plast sladkorja. Končna plast mora biti vedno s sladkorjem, kozarec dobro zapremo in postavimo na sončen prostor. Sonce bo sladkor v dobrih treh tednih raztopilo in pripomoglo, da se bodo zdravilne učinkovine izluščile iz smrekovih vršičkov v sirup. Kozarec med čakanjem večkrat pretresemo, vendar ga ne odpiramo, ko pa je sladkor stopljen, sirup precedimo in pretočimo v čiste in osušene steklenice. Tako pripravljen sirup boste lahko pričeli uporabljati takoj, vendar pa ga porabite najmanj v šestih do osmih mesecih, saj se čedalje kasneje njegove učinkovine popolnoma izjalovijo. Sirup hranite v hladnem in temnem prostoru.

- **Sirup proti bronhitisu**

Nabereмо nekaj kilogramov smrekovih vršičkov, jih prelijemo z vodo le toliko, da so pokriti, in med stalnim mešanjem kuhamo na zmernem ognju. Mešamo, dokler ne nastane gosta kaša. Na kilogram vršičkov dodamo pol kilograma čebule, kilogram kandisa in pol kilograma medu. Kuhamo tako dolgo, dokler se zmes ne razkuha v sirup. Nato ga nalijemo v kozarce, hranimo v suhem in hladnem prostoru in ga uživamo po žličkah takoj, ko se pojavijo prvi znaki bolezni dihal.

- **Kopel, ki poživilja telo**

Vršičke dodajamo tudi v kopel. V kad s toplo vodo dodamo pest ali dve sesekljanih vršičkov in v kopeli ob prijetni družbi sproščeno uživamo 15 minut.

- **Inhalacija ob prehladih in pljučnem katarju**

Prgišče smrekovih vršičkov, lahko uporabimo tudi starejše vršičke in iglice, zavremo v pol litra vode in 10 minut vdihavamo soparo.

Ljudje! Če se ozremo in pogledamo v naše okolje, ugotovimo, da nam narava ponuja ogromno naravnih virov, ki jih lahko izkoristimo na več možnih načinov. V primeru tega članka ugotovimo, da so ena izmed teh zdravilni učinki, za katere poskrbijo gozdne rastline. Tak dar, ki nam ga ponujajo smrekovi vršički, bi morali izkoristiti čim bolj učinkovito in seveda racionalno z okoljem. Zavedati se moramo tega, da bodo »domača zdravila« dobila velik pomen, h katerim se bo prav gotov zahteval vsak posameznik. Zato moramo to ceniti in biti prijaznejši do narave, ki nas dan za dnem razveseljuje z naravnimi danostmi.

Poberi in poljubi košček kruha, če pade ti na tla ...

Avtor: Ivan Klep

Vsakodnevni raznovrstni negativni pritiski na naše sedanje življenje in nenehno bombardiranje medijev o vseh mogočih vidikih krize doma in po svetu človeka preprosto prisilijo v razmišljanje, kaj bo, če bo scenarij, ki ga rišejo in pišejo politični in novinarski »poznavalci«, res tako črn, kot nam ga zadnje čase prikazujejo.

Za preprostega človeka pa se vse začne pri preživetju oz. pri kruhu za življenje, zato sem aktualno polemično razmišljanje posvetil kruhu kot naši priljubljeni hrani – mišljeno dobesedno in v prenesenem smislu.

Kruh preprostim ljudem še vedno pomeni zaslužek, delo, preživetje ... Kruh, še posebej, če je bel, je sinonim za »izobilje« oz. »garancija« proti lakoti. Kruh kot vsakdanja hrana, kruh kot življenje, kruh kot priboljšek, kruh kot nadomestilo za drugo hrano, kruh za ljudi, beli kruh, črni kruh, koruzni kruh, sadni kruh, kolač kruha, štruca kruha, kos kruha, namazan kruh, obložen kruh, krajec kruha, skorja kruha, posušen kruh, plesniv kruh, kruh z rozinami, naš vsakdanji kruh, vojaški kruh, sveži kruh, stari kruh, domači kruh, ajdov kruh, pšenični kruh, mešani kruh, enotni kruh, »delavski« kruh, kmečki kruh itd. Še in še bi lahko našteval in še hitro ne bi zmanjkalo besed v povezavi s kruhom. Še v krščanski molitvi poznamo besede: »... daj nam danes naš vsakdanji kruh, ...«. Besede o kruhu najdemo v pregovorih ali v prenesenem pomenu: s trebihom za kruhom; šel je po svetu služiti kruh; zasluži komaj za kruh ali pa niti za kruh nima (malo zasluži,

revež je); najboljši kruh je doma ali se peče doma; težak je tuji kruh (težko ga je zaslužiti); v tujini ni kruha za lenuha. Včasih kdo od revnih slojev v današnji novo liberalni kapitalistični družbi, ko mesece in mesece čaka na plačo, potoži, rekoč: »Niti kruha si ne morem več kupiti« - (torej niti za hrano nima dovolj).

Ob besedi kruh se mi moje misli povrnejo tudi v otroštvo, v čas odraščanja, ko je bil kruh glavna hrana večine našega prebivalstva. Bojim se, da nas bodo novodobni politiki in lastniki kapitala ponovno vrnil v čase, ko je bilo potrebno v resnici za kos kruha delati tako ali drugače. Dninar je dobil kos kruha za svoje delo; praviloma je delal za hrano in za delovno uslugo s stroji – sploh pa je to veljalo za otroke.

Od malih nog pa so nas starši učili, da moramo kruh spoštovati in velikokrat je bilo slišati besede: »Poberi in poljubi košček kruha, če pade ti na tla ...«. Tako poje tudi neka novejša pesem. Našim mladim je to danes kot kakšna pravljica, kot neko pretirano razmišljanje o slabih časih, kot nekaj, kar ni več mogoče doživeti. Nisem čisto prepričan, da imajo prav! Preveč nepravilno oz. nepravilno je razdeljeno bogastvo tega sveta. In s tem tudi hrana! Tolažba preprostih in verujočih ljudi, da smo po smrti vsi enaki, tistim, ki stradajo oz. nimajo dovolj kruha za vsak dan, kaj malo pomaga.

Ali je kruha dandanes dovolj? Na splošno gledano ga očitno je, saj pekarne in trgovine tarnajo, da ga ne morejo vsega prodati, da jim ostaja in potem ... saj veste, kaj se zgodi, so ti »viški« namenjeni za krmo živini,

le majhen delež ga namreč posušijo oz. predelajo v drobtine. S kruhom se po trgovsko mešetari. Dopoldan, ko je svež, ima visoko ceno, proti večeru ali naslednji dan, ko ni več »mehak«, pa mu iz usmiljenja nalepijo ceno s 30 % do 50 % popusta.

Toda vprašajmo se drugače, ali imajo vsi ljudje dovolj kruha? Ali so vsi siti? Ne bi si upal zatrjevati, da je to res. Mnogi dandanes presneto resno vsakodnevno razmišljajo, koliko in kakšen kruh si bodo privoščili, da bodo lahko preživeli. Drugi pa jedo le sveži kruh, mnogi kupujejo le sveže žemljice, rogljičke in podobne krušne dobrote, medtem ko prvi še za navaden črni kruh nimajo dovolj sredstev. Po drugi strani pa še velja tudi, da nekateri ljudje še vedno premalo spoštujejo kruh, to velja tako za odrasle kot za otroke. Odmetavanje kruha v smeti je nekaj, kar ni etično, ni človekoljubno, ni lepo, saj se moramo vendar zavedati, da mnogi ljudje po svetu stradajo in umirajo od lakote.

Kruh je za evropske narode isto kot riž za Azijce.

Se še spomnite, kako je zadišalo ob koncu tedna po vasi, ko so kmečke gospodinje spekle tedensko peko kruha v kmečkih pečeh – 6, 7 ali več kolačev? Toda svežega smo dobili le, če smo starega do konca pojedli. V trgovinah na deželi si lahko kupil kruh le ob določeni uri in ko ga je zmanjkalo, ga je pač zmanjkalo in ga tisti dan ni bilo več. Potem so mame doma na hitro zamesile nekaj moke in čez kakšno uro ali dve je bil kruh že na mizi. Skuhal se je celi krompir ali pa žganci, mogoče mlečni zdrob (koruzni seveda). Mladi rod danes ne

čuti pomanjkanja, po šolah so malice, v trgovinah dobiš tako rekoč vse, kar pekarni proizvajajo oz. pečejo. Sprašujem se, kako bi mladi reagirali, če bi jim nekega dne rekli, danes pa ni kruha, ker ga ni bilo v trgovini, ne v pekarni, nikjer, preprosto, ker ga je zmanjkalo oz. ga ni bilo dovolj za vse. Nekako mimo nas gredo svarila, da v Sloveniji ne pridelamo dovolj hrane, torej naša samooskrba peša; dokler lahko kupujemo na drugih trgih ni problemov, kaj pa bo v času kakšne večje krize, pa ne razmišljamo!? Komu verjeti? Sindikalisti govorijo o zastraševanju vladajoče politike, ki je v službi denarnega kapitala (banke, borze). Nekaj deset, sto ali tisoč t.i. globalnih (po mojem –utopističnih) demonstrantov vztraja po svetu v uporabi proti finančnim krogom – zaenkrat brez kakršnega koli uspeha. Kaj pa lahko sploh dosežejo? Denar je v resnici sveta vladar. Vsi govorijo, da se nič več ne spleča, vsi čakajo na pomoč države, država pa je obubožana in samo še jemlje ... Priča smo rušenju socialnih povezav in negiranju utečenih družbenih norm. Seveda je dandanes na trgu poleg klasičnega kruha (kolačev in štruc) v ponudbi na stotine drugih pekarskih izdelkov, od žemljic do rogljičkov in tako prave primerjave s preteklostjo (40 do 50 let nazaj) pravzaprav ni! Včasih je skoraj vsaka gospodinja znala zamesiti kruh in ga speči, kaj pa danes? Z izobiljem se pravzaprav

začne spoštovanje oz. nespoštovanje do kruha kot osnovne hrane za preživetje, ko niti ne pomislimo na lakoto in otrok ne pripravljamo na eventualne »hude čase« (pomanjkanja); zato naj vedno in tudi dandanes velja »Poberi in poljubi košček kruha, če pade ti na tla.« – seveda ne toliko dobesedno kot v smislu spoštovanja do hrane. Še bolj pa naj velja, da kruha ne mečimo »vstran« oz. v smeti; dajmo ga vsaj živini (Kruh za živino je sicer nekaj nepojmljivega v današnjem času, enako kot koruza za kurjavo?). Spomnimo se, koliko milijonov ljudi (tudi otrok) ta trenutek strada na naši materi Zemlji. Slovenska pesnica Neža Maurer je lani v članku v »Nedeljskem« izjavila, da je v njeni mladosti veljalo, da si moral kruh znati zaslužiti, če si ga hotel sam urezati. Kruh so tudi nam rezale mame, babice, kmečke gospodinje, ko smo bili na dnini ali kot pastirji pri kmetih. Danes si želimo, da bi vsi otroci tega sveta vedno imeli svoj kos kruha – vsaj za preživetje, pa četudi jim ga bo urezal kdo drug. Ne želimo pa si le neke skorjice kruha, niti le drobtinic »z bogatinove mize« za preživetje, želimo si le pošten – zaslužen kos kruha, kar velja za vse ljudi, delavce, upokojence, kmete, študente,

uslužbenca, izobražence ...

In kaj se bo zgodilo, ko bo obubožanim ljudem vsega dovolj, ko bo nezadovoljstvo zraslo preko glave, takrat si bodo ljudje pač kruh sami vzeli oz. priborili nazaj, tako kot so si ga že večkrat v pretekli človeški zgodovini. Tudi sam sem že večkrat v svojih osebnih komentarjih povzel, da doslej še noben družbeni red oz. družbeno politični sistem ni preživel in ni ostal za večno, pa četudi so ga branili z orožjem, nasiljem, tako tudi sedanji kapitalistični sistem ni večen. Človeški rod bo našel spet novo pot v boljše življenje, pot v boljše medsebojne odnose in pravičnejšo delitev dobrin (tudi kruha) na svetu.

In misel namesto zaključka, Slovenci smo si vedno znali kruh zaslužiti z delom in to sami; naši predniki niso čakali v vrsti na subvencije in kredite iz tujine ... Kašče so bile polne – za eno leto naprej; sedaj pa se država zadoljuje za deset, dvajset in več let naprej.

Prelahko zaslužen kruh ne traja dolgo!

**Najem vozil, prevozi s kombiji,
prodaja avtoplaščev
najem avtoprikolice(300x150cm)**

Davorin SEL s.p.
Starše 53, 2005 Starše, GSM:041 785 295

Ivan ČELAN s.p.
Trniče 83
2206, Marjeta na Drav. polju
ivan@celansitotisk.si
GSM:041 719 450

VEZENJE • DIGITALNI TISK
TISK • SITOTISK • TAMPO TISK

Velika izbira daril na enem mestu!

Majice, kape, predpasniki,
majice za rojstne dneve,
delovna oblačila, brisače,
kemični svinčniki, vžigalniki
vinske etikete, ceniki,
vabila, priznanja, vizitke,
nalepke za avtomobile,
reklamne table in cerade.

www.celansitotisk.si

Nejc Lončarič, 3.b

Žan Habjanič, 3.b

Mihael Petrovič, 2.b

Žiga Pignar, 2.b

Tim Svetelj, 1.b

Anej Kolednik, 1.b

Lara Kurbus, 4.b

Maša Kaučević, 4.b

NAGRADE:

- 1. NAGRADA: 2 kozarca Občine Starše in mali paket dobrot**
2. in 3. NAGRADA: mali paket dobrot

Pravilni odgovor napišite na dopisnice in pošljite na naslov:
Občina Starše, Starše 93,
2205 Starše, najkasneje do 1. septembra 2012